

De wereld van

VOORJAAR 2025

Gré

en vele andere cliënten
van Ipse de Bruggen

**CCRC: cliëntmedezeggenschap bij Ipse de Bruggen; Co pilot in de zorg;
Samen meer mogelijk; de OVHU; Amber heeft het laatste woord.**

Ipse de Bruggen Professioneel

Wonen met een trefpunt; EMDR voor verwerking van trauma's;
Samen groeien met 'OVM volgt je'; Nieuw GOUD Gezondheidsonderzoek van start.

Welkom

Beste lezer,

Met trots presenteren we een nieuwe editie van ons magazine. Een editie vol verhalen die de veelzijdigheid van ons werk in de zorg laten zien.

Kijkend naar de toekomst vragen de veranderingen in de wereld om ons heen om aanpassingen in de manier waarop wij onze zorg organiseren. Door mee te bewegen en creatieve oplossingen te bedenken maken wij onze zorg toekomstbestendig. Samenwerken is hierin het sleutelwoord. Onder de programmatitel 'Samen meer mogelijk' gaan we hiermee de komende tijd, samen met medewerkers aan de slag. Hiernaast kijken we, onder andere hoe zorgtechnologie ons kan helpen om slimmer en efficiënter te werken. We hebben begin dit jaar AI (Artificial Intelligence) -assistent Copilot geïntroduceerd in de organisatie. Deze digitale assistent kan ons werk makkelijker maken. Een spannende maar ook veel belovende innovatie!

We besteden ook aandacht aan de stand van zaken rond vastgoedprojecten gericht op zelfstandig wonen voor cliënten. Wat betekent het voor cliënten en hun begeleiders om in deze woonvorm te wonen en werken?

En dan nog de mooie verhalen. Vrijwilligster Eva deelt haar enthousiasme over haar werk op dagbestedingslocatie Scala en haar band met de cliënten. Begeleider Ton vertelt hoe hij zijn baan als vrachtwagenmonteur inruilde voor een betekenisvolle carrière in de zorg. En dan Gré; zij werd niet alleen 95 jaar, zij woont ook nog eens 80 jaar bij Ipse de Bruggen. Een mijlpaal die we niet onopgemerkt voorbij lieten gaan. Gré vertelt over haar heden en verleden. En vergeet niet het filmpje te kijken van haar feest met Marco de Hollander!

Yasmin vertelt met trots over haar rol bij de ontvangst van koningin Maxima. En tot slot een belangrijk geluid: het verhaal van Amber, die zich met hart en ziel inzet voor de LHBTIQA+ gemeenschap. Want bij Ipse de Bruggen moet iedereen zichzelf kunnen zijn.

We hopen dat deze verhalen je raken en inspireren.
Veel leesplezier!

Angelique Koevoets, voorzitter RvB
Hanno Brandsema, lid RvB

Inhoud

Ipse de Bruggen Professioneel

- 8 Vastgoedontwikkeling op het gebied van wonen met een trefpunt
- 12 EMDR
- 16 Uitgelicht

Vrijwilliger Eva:
“Elke dag ervaar ik
als een feestje”

Verder in dit nummer

- 4 Het Bagijnhof in Brielle
- 7 Maatjes Eva
- 18 Copilot in de zorg
- 23 De OVHU (Ouder Vereniging Huize Ursula)
- 24 Samen meer mogelijk
- 26 De Wereld van Gré
- 31 Voor het eerst; Yasmin
- 33 De CCRC

COLOFON

‘De Wereld van’ is een uitgave van Ipse de Bruggen en verschijnt twee keer per jaar.
Tekst: Simone Janssen, Jeannette van Haastert, Karoline Nieuwenhuijs.
Eindredactie: Karoline Nieuwenhuijs
Foto's: Marco Zwinkels
Conceptontwikkeling: Maters en Hermen Bedrijfsjournalistiek

Vormgeving: Vrh Content en Creatie
Druk: Oranje van Loon Drukkers
Disclaimer: Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen, vernieuwvuldigd of gereproduceerd zonder schriftelijke toestemming van Ipse de Bruggen en/of andere auteursrechtbehouders. Ipse de Bruggen kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor

onjuistheid en onvolledigheid van de inhoud van deze uitgave.

[Ik wil 'De Wereld van' niet meer ontvangen →](#)

Bagijnhof in Brielle: Wonen en werken in een stabiele omgeving

Het Bagijnhof in Brielle viert dit jaar zijn 15-jarig bestaan. In die tijd is er bij het team van begeleiders en de 26 bewoners nauwelijks sprake geweest van wisselingen. Dit draagt bij aan een vertrouwde en hechte omgeving, waarin medewerkers, vrijwilligers en bewoners zich echt thuis voelen.

Wat is het geheim achter deze stabiliteit? Begeleider Melanie Scherpen denkt even na en zegt: "Bij ons is het gras echt niet groener hoor. Wat ik wel kan zeggen is dat we niet alleen oog hebben voor de bewoners, maar ook voor elkaar. We zijn een zelfsturend team en werken heel flexibel samen. We springen voor elkaar in, tonen begrip, nemen elkaars ideeën serieus en hebben onderling veel respect en vertrouwen. Dat zorgt voor een sterke onderlinge band, zowel tussen collega's als met de bewoners. Bovendien vinden we altijd samen creatieve oplossingen voor allerlei uitdagingen, al beseffen we dat frisse inzichten van buiten soms ook nodig zijn. En als er iets speelt met een cliënt, denken we allemaal mee en ondersteunen we elkaar waar nodig."

Sandra van der Linden werkt inmiddels al acht jaar als begeleider op deze locatie. Daarvoor werkte ze 28 jaar op een postkantoor. Ze begon als invalskracht, kort na het afronden van haar driejarige opleiding tot persoonlijk begeleider in de gehandicaptenzorg.

Sandra vertelt: "Ik was toen al eind veertig. De samenwerking met collega's

en de fijne sfeer spraken me zo aan dat ik hier heel graag wilde blijven. Dat is gelukt, en ik wil niet meer weg!" Voor Sandra zijn vooral de flexibiliteit binnen het team en het werken met vaste invallers in plaats van uitzendkrachten belangrijke redenen waarom ze haar werk met zoveel plezier doet.

Samenwerking en Communicatie

Sandra vertelt: "Natuurlijk wordt er in dit team ook wel eens gemopperd over het rooster, en we hebben soms een mening over elkaar. Maar het belangrijkste is dat we er altijd samen uitkomen. Wie iets wil bespreken, zet het op de agenda van de eerstvolgende vergadering. Meestal maken we dan een afspraak waar we ons zo goed mogelijk aan proberen te houden. Dat klinkt misschien logisch, maar volgens mij draait het vooral om iets voor elkaar over hebben. Soms geef je wat, en op een ander moment krijg je iets terug wanneer jij het nodig hebt. Elkaar helpen en steunen is echt een essentieel onderdeel van hoe wij werken."

Briefjes en complimenten

"Het zit vaak in kleine dingen," legt Sandra uit. "Bij de slaapdienst is er geen live overdracht, maar hoe fijn is het als je naar bed gaat en op je nachtkastje een

briefje vindt met een korte overdracht en een vriendelijk woord van je collega. Dat zijn de kleine gebaren waarmee je echt verbinding maakt met elkaar. Ook geven we elkaar regelmatig een compliment. Dat is altijd leuk—zowel om te geven als om te krijgen."

Taakverdeling op basis van kwaliteiten

"We hebben de kwaliteiten van ieder teamlid in kaart gebracht en de taken zo verdeeld dat iedereen zijn of haar talenten optimaal kan benutten," vertelt Sandra. "Daardoor zijn de rollen binnen het team duidelijk verdeeld. Al moet ik zeggen dat dit lastiger wordt in periodes waarin we veel met invalskrachten werken."

Cliëntbegeleiding en medezeggenschap

Ook de 26 bewoners voelen zich thuis. Bijna allemaal wonen ze hier al vanaf het begin. De bewoners hebben een matige tot lichte verstandelijke beperking. Wie daartoe in staat is, krijgt zoveel mogelijk eigen regie, passend bij het motto van de locatie: 'Laat mij een ik zijn'. Het team luistert goed naar de bewoners en stemt de begeleiding af op hun persoonlijke

“Respect, briefjes en complimenten. Het zit ‘m vaak in kleine dingen.”

behoeften. Zo krijgen zij de ruimte om zichzelf te zijn en hun eigen keuzes te maken.

Sandra licht toe: “We kennen de cliënten allemaal heel goed. Ze hebben ieder een prachtig appartement, en onze locatie ligt op een schitterende plek in de binnenstad van Brielle. Veel studenten zouden jaloers zijn! De intensiteit van de begeleiding verschilt per bewoner. We kijken waar ze hulp bij nodig hebben en ondersteunen hen bij het maken van keuzes en beslissingen. Ook betrekken we hen zoveel mogelijk bij zaken die

hun huis of de locatie aangaan. Via onze cliëntenraad kunnen ze meedenken en hun stem laten horen. Veel cliënten werken in de buurt en kunnen daar zelfstandig naartoe.”

Humor

“Ik denk dat humor ook een belangrijke rol speelt in het thuisgevoel van de bewoners. Het is de toon die de muziek maakt. Met een grapje kun je vaak lastige situaties gemakkelijker bespreekbaar maken. Natuurlijk zijn serieuze gesprekken ook nodig, maar humor helpt om de sfeer goed te houden.

Deze week kwam ik bij een cliënt die het licht had uitgedaan en de gordijnen dicht had. Alles was helemaal donker. Voor de grap zei ik: ‘Je wilt zeker niet dat ik zie wat een troep het hier is.’ Toen ze het licht aandeed, zag ik dat ik gelijk had. Eerst moesten we samen lachen, daarna volgde een serieus gesprek.

Ze gaf aan dat ze ergens mee zat en daarom niet had kunnen opruimen. Aan het einde van ons gesprek zei ze: ‘Zodra het weer beter met mij gaat, ga ik echt schoonmaken.’”

Betrokken ouders en uitdagingen

“We hebben het geluk dat wij veel betrokken ouders hebben die veel voor hun kind doen. Dat is heel fijn, maar we zijn ons ervan bewust dat ook de ouders ouder worden en op termijn misschien minder kunnen ondersteunen. Kan de cliënt hier dan nog wel wonen? Kunnen wij het dan nog aan? Natuurlijk is er meestal iemand in de familie die het overneemt. Maar vaak hebben zij ook zelf een gezin, en daardoor minder tijd. Al zijn dit aannames, het is wel een punt dat bij ons onder de aandacht is. Want er zijn al bewoners die achteruit gaan en waarvoor een andere woonplek nodig is. Soms duurt het proces van herplaatsing erg lang, en dan zien

we al dat dat voor veel overbelasting binnen ons team zorgt. Daarnaast missen we hier in de regio een medische dienst die snel wat kan regelen. Ook op het gebied van onderhoud, missen we faciliteiten dichtbij. Hoewel we uiteindelijk wel geholpen worden, vraagt het vaak meer tijd en energie van het team. Er zijn dus wel uitdagingen, ondanks de fijne omgeving waarin we werken.”

Marcia: “Ik vind het heel fijn om hier te wonen”

Marcia Bakboord woont al 15 jaar op deze locatie en werkt met veel plezier bij de Bollaarshoeve, waar ze afwisselend in de keuken helpt of schorten strijkt. Trots laat ze haar appartement zien, dat gezellig is ingericht met familiefoto's en persoonlijke spullen. “Rood is mijn lievelingskleur,” vertelt ze enthousiast. En dat is meteen duidelijk te zien aan de inrichting. Ze heeft een eigen keuken, maar kookt zelf niet. Ze maakt graag gebruik van de maaltijden die een paar keer per week kunnen worden opgehaald. Of van de gezamenlijke maaltijd in de Kapel, de gemeenschappelijke woonruimte. Toch helpt ze af en toe

mee met koken. “Soms als ik met de begeleiders kook, komen ze hier in mijn huisje gezellig kletsen en eten,” vertelt Marcia. “We maken dan bijvoorbeeld erwtensoep of stampot met andijvie, rookworst en soms zuurkool.”

Ook vindt ze het heerlijk om samen met de begeleiding boodschappen te doen. Ze maakt zelf haar boodschappenlijstje met behulp van een lijst met picto's.

“Mijn bed verschoonen, stofzuigen en dweilen kan ik zelf,” zegt ze trots. “Soms kijkt een begeleider even of het goed is.” Marcia brengt regelmatig een bezoekje aan medebewoners om samen thee of koffie te drinken. “Op woensdagmiddag en zaterdag kijken we vaak samen televisie, en op zondagmiddag eten we altijd met alle bewoners in de Kapel. Gezellig!” Ze glimlacht. “Ik vind het heel fijn om hier te wonen.”

“Elke dag dat ik hier ben geweest, ervaar ik als een feestje.”

Vrijwilliger Eva: ‘Voor mij is Scala mijn tweede thuis’

Na een lange en waardevolle loopbaan in de zorg ging Eva met pensioen. Twee jaar lang probeerde ze ervan te genieten, maar er bleef iets knagen. Ze miste de zorg en vooral de mensen die haar zo na aan het hart lagen. Toen ze besloot om als vrijwilliger aan de slag te gaan bij dagbestedingslocatie Scala, werd ze zoals ze zelf zegt: ‘als een koningin’ ontvangen. Inmiddels komt ze er al twaalf jaar lang, elke woensdag, en is ze een onmisbare kracht voor de cliënten en begeleiders.

Op haar vaste dag helpt Eva cliënten met hun jas, pakt ze tassen uit, schenkt ze koffie in en doet ze allerlei ondersteunende activiteiten. Maar bovenal maakt ze plezier. Eva: “Elke dag dat ik hier geweest ben ervaar ik als een feestje.”

Bewegen gaat niet meer zoals vroeger, na vier heupoperaties. Maar Eva komt overal op haar scootmobiel, die ze gek-scherend haar ‘Mercedes’ noemt. Eva: “De cliënten kijken niet naar hoe ik loop of hoe mijn haar zit. Ze zien alleen mij en zijn altijd heel blij als ze me zien. Het mooiste aan mijn werk als vrijwilliger is dat ik de tijd voor ze heb en eindeloos met ze kan zitten voor een klein werkje.”

Ook voor de begeleiders is Eva een steun. “Ik ben een extra paar handen. Soms voel ik dat ze gestrest zijn. Dan zet ik koffie of dek de tafel, samen met een cliënt. Dat zijn dingen waar zij niet aan toe komen. Dan maken we er een mooie beleving van, want voor deze cliënten is alles beleving. De geur van het eten, de smaak, de sfeer op de groep en de geluiden.”

Mooie momenten

De mooiste momenten zitten voor Eva in kleine dingen. Zoals haar band met Christiaan, een cliënt met autisme. “Op mijn manier lukt het om contact met hem te krijgen. Samen begonnen we ooit met kleine houten puzzeltjes.

Eerst wist Christiaan niet wat de bedoeling was, nu herkent hij de dieren, noemt hij ze bij naam en doet hij hun geluiden na. Soms, als hij gespannen is, accepteert hij dat ik achter hem ga zitten, mijn handen op zijn schouders leg en hem voorzichtig masseer. Dan zie ik hem ontspannen. Hij doet zijn ogen dicht en mompelt: ‘Warm, warm.’ Dat is zó bijzonder.”

Dit vrijwilligerswerk betekent voor mij kort gezegd liefde. Mijn bijdrage kost me niets, maar ik krijg er zoveel voor terug. Dat is niet in geld uit te drukken.”

Kijk ook het filmpje met Eva →

Let op! De artikelen in dit (interne) katern, te herkennen aan de blauwe rand, zijn gericht op medewerkers. De linkjes in de teksten gaan in veel gevallen naar Mijn IdB (het intranet van Ipse de Bruggen) en kunnen daarom alleen door medewerkers worden geopend. Mocht je geïnteresseerd zijn in deze informatie, laat het ons dan weten. Dit geldt ook voor andere linkjes naar Mijn IdB in dit blad.

Wonen met een trefpunt is in ontwikkeling

Het wonen met een trefpunt neemt binnen Ipse de Bruggen een vlucht. Afgelopen februari opende de nieuwste locatie, De Koploper in Gouda, haar deuren. Hoe staat het eigenlijk met het vastgoed van IdB, hoe verloopt de verhuur van deze zelfstandige appartementen en, misschien wel het belangrijkste: wat betekent het voor cliënten en hun begeleiders om in deze woonvorm te wonen en werken?

Ipse de Bruggen kent drie woonvormen. Naast wonen met een groep, kunnen cliënten ook zelfstandiger wonen: in een complex met een trefpunt óf in een eigen woning met ambulante begeleiding. De afgelopen jaren is ingezet om het aanbod van het zelf-

standiger wonen (met en zonder trefpunt) te vergroten, zodat er meer te kiezen valt voor de client. Het doel is dat zij zoveel mogelijk zelf kunnen doen en meedoen in de samenleving. Want cliënten die dit aankunnen, hebben daar behoefte aan, zo blijkt.

Vooraf wonen met een trefpunt, een ruimte waar cliënten en begeleiders elkaar kunnen ontmoeten, heeft de laatste jaren een vlucht genomen. Door deze tussenvorm tussen 'wonen met een groep' en zelfstandig wonen wordt de 'wooncarrière' van cliënten gestimuleerd. Het is voor hen zo gemakkelijker om de stap naar zelfstandigheid te maken, óf juist terug van gehele zelfstandigheid naar een iets beschuttere omgeving van het trefpunt.

Overdracht nieuw appartement

Kijken naar de behoeften

Dat laatste vindt cliënt Eline (37), die sinds drie

jaar woont bij wooncomplex De Ampère in Alphen aan den Rijn, erg fijn. Ze eet twee keer per week in het trefpunt. "Ik ben iemand die veel nadenkt. Het is prettig om dat af en toe met iemand te delen. Een kletspraatje met andere bewoners of begeleiders of bespreken wat me dwarszit, is fijn."

Recente projecten van Ipse de Bruggen

- In De Ampère in **Alphen aan den Rijn** wonen 34 cliënten sinds 2021 in een groot appartementencomplex. Er zijn 3 trefpunten. Philadelphia, een andere VG-zorgaanbieder, huurt hier ook woningen.
- Op de Ierlandlaan in **Zoetermeer** werden in een oud kantoorgebouw 27 studio's gemaakt, die inmiddels allemaal worden verhuurd. Een studio heeft geen aparte slaapkamer. Op elke verdieping is een trefpunt waar cliënten met elkaar kunnen eten of tv kijken.
- Aan de Keurenaerweg in **Delft** wonen nu 23 cliënten in ruime appartementen. Dit pand was door een corporatie gebouwd voor een andere zorgorganisatie, maar die trok zich terug. Ipse de Bruggen reageerde toen snel en nam de woningen over. Ook aan de Nieuwe Plantage in Delft zijn er 12 studio's met een trefpunt gerealiseerd, evenals 6 eenheden aan de Van Lodesteynstraat. Twee jaar geleden openen in De Bomenwijk nog 14 woningen, waar cliënten zelfstandig kunnen wonen met begeleiding.
- In het appartementencomplex 'De Koploper' in **Gouda** huurt Ipse de Bruggen 30 appartementen van woningcorporatie Mozaïek Wonen. Hier zijn 2 trefpunten.
- Woonlocatie Het Coornhert in **Den Haag** biedt jongvolwassenen met een licht verstandelijke beperking (18-23 jaar) 10 zelfstandige studio's met een trefpunt. In een wooncomplex aan de Koekangestraat heeft Ipse de Bruggen 12 appartementen met een trefpunt.
- Ook aan de Sportlaan 3 in **Nootdorp** zijn 10 appartementen met 2 trefpunten gerealiseerd.

Deze projecten maken deel uit van de investering van ruim 250 miljoen euro die Ipse de Bruggen tussen 2020 en 2029 doet in nieuwbouw, renovatie en verduurzaming van haar vastgoed.

Zelfstandig wonen met ambulante ondersteuning of met een trefpunt: de keuze voor een woonvorm wordt gemaakt op basis van de individuele behoeften van de cliënt. Ofwel: hoe zelfstandig wil en kan hij of zij zélf graag wonen? Heeft iemand meer behoefte aan sociale interactie of nabijheid van begeleiding of juist minder? De begeleiding kijkt, onder meer door individuele beoordeling, eventuele training in trainingshuizen en door ambulante begeleiding, welke woonvorm het beste aansluit.

In woonwijken

De appartementen, die worden gehuurd van woningcorporaties of andere ver-

huurders, liggen vaak geïntegreerd in woonwijken. Eline vindt dat prettig. "Ik heb hiervoor tien jaar zelfstandig gewoond bij een andere zorginstelling. Daar lag mijn woning meer afgelegen. Toen ik van De Ampère hoorde, heb ik aangegeven dat mij dat heel leuk leek. Hier woon ik naast het centrum. Ik werk nu vlakbij in een lunchroom en bij een reclamebureau en doe aan korfbal. Daar kan ik op de fiets heen, samen met mijn vriendin en nog een bewoner, die hier woont."

In de afgelopen zes jaar zijn er bij Ipse de Bruggen 178 appartementen gerealiseerd, waarvan maar liefst 164 met een trefpunt, in verschillende

projecten (zie kader). De Ampère in Alphen aan den Rijn, waar Eline woont, is er één van. En in februari 2025 opende opnieuw een nieuwe locatie de deuren: de Koploper in Gouda, een nieuw gebouw naast het station. Hier is ruimte voor dertig cliënten. De appartementen zijn onderdeel van een groot project met sociale huurwoningen van corporatie Mozaïek Wonen. Het is een levendige plek, dicht bij het openbaar vervoer. Ook hier is er voor cliënten een trefpunt waar ze hun begeleiders kunnen ontmoeten.

Cliënt Eline:

'Ik vind het fijn dat ik een eigen plek heb en zelf kan aangeven als er iets is'

Begeleiden, niet overnemen

Een groot verschil met andere woonvormen is dat medewerkers zich realiseren dat ze aan het werk zijn in het huis van de cliënt. Femke Burger-Bergers is net gestart als begeleider bij De Koploper. Voorheen werkte ze in een woning met jongvolwassenen, waar ze actief hielp bij het zorgen voor de cliënt. Nu ligt de focus op 'zorgen dat', op zelfstandigheid dus. Femke: "Mijn rol verandert compleet. Ik werk niet meer in een woning waarbij je 24 uur in het huis van de cliënten bent om te helpen met hun dagelijkse zorgvraag. Hier wonen ze volledig zelfstandig, ze moeten alles zelf doen, en als iets niet lukt, begeleiden we hen om het te leren. Maar wij nemen het niet over."

Organisatie

Het 24-uurs trefpunt is noodzakelijk vanwege de ligging aan het spoor en de veiligheid van de bewoners. "Bij zelfstandig wonen denk je wellicht eerder aan ambulante zorg, waarbij je op afspraak langskomt, maar dat is hier anders. Bij het trefpunt is 24 uur per dag iemand aanwezig." De cliënten krijgen zorg binnen een Volledig Pakket Thuis (VPT), waarbij ze zelf verantwoordelijk zijn voor bijvoorbeeld huisarts- en tandartsbezoek. Een groot verschil met intramuraal wonen, waarbij cliënten in een zorginstelling alle zorg ter plaatse krijgen.

'Wel even wennen'

Zelfstandigheid staat voorop. De begeleiders springen alleen bij als er echt geen netwerk is om op terug te vallen. Wat wordt Femkes grootste uitdaging? "Dat ik als het ware 'op mijn

handen moet gaan zitten'. Ik mag sturing geven in de juiste richting, maar geen dingen voor de cliënten oplossen."

Femke en haar collega's werken in duo's, zodat cliënten vaste begeleiders hebben. "Zo kunnen de bewoners een vertrouwensband opbouwen. Maar we regelen niets voor hun sociale leven, dat doen ze zelf. Als we merken dat iemand zich eenzaam voelt, mogen we dat signaleren en bespreken, maar verder niet ingrijpen. Dat is wel wennen." Ook mogen alleen vooraf vastgestelde contactpersonen in noodgevallen worden gebeld. Hoewel dit concept nieuw is voor Ipse de Bruggen, is het niet de eerste locatie met een VPT-constructie. "Nee, er zijn al projecten in Alphen aan den Rijn, Delft en Zoetermeer. Maar het blijft nog wel zoeken naar de juiste balans."

Begeleider Femke:

'Ik moet hier als het ware op mijn handen zitten'

Meer privacy en zelfstandigheid

Eline heeft er in Alphen aan den Rijn inderdaad al drie jaar ervaring mee. En dat bevalt haar heel goed. Dertien jaar geleden woonde ze nog in een woongroep, met vier andere bewoners. Maar ze had behoefte aan meer zelfstandigheid. "En aan meer privacy. Die heb ik hier en ik mag dingen zelf beslissen. Wat ik kook, welke boodschappen ik doe, hoe ik mijn huis schoonmaak en ook hoe ik mijn woning inricht. En welke afspraken ik maak. Ik heb een loft, een grote ruimte met je bed erin. Met hulp

Sleuteloverdracht

van mijn zwager heb ik er een wand in geplaatst." Die vrijheden zijn heel fijn, maar soms ook best moeilijk. "Ik heb wel twee jaar moeten wennen. Alles was nieuw. Ik moest weer opnieuw mensen leren kennen. Maar dat is gelukt. Ik heb een goede vriendin, die boven mij woont via de woningbouw. Wij korfballen nu samen. Ook ga ik graag uit eten of naar de film en het theater. Dat kan hier allemaal vlakbij." Eline is sowieso een bezige bij. "Ik werk drie dagen per week en zaterdag om de week in een lunchroom, daar ben ik gastvrouw en doe ik de bediening. En een dag per week werk ik bij een reclamebureau. Daar doe ik administratieve dingen."

Financieel verantwoordelijk

Zelfstandig wonen betekent zelfstandige beslissingen nemen. Ook financiële. Eline: "Ik heb een Wajong-uitkering. Bij mijn vorige woning ging dat anders dan hier. Hier moet ikzelf allerlei potjes in de gaten houden. Maar dat gaat wel goed. En anders kan ik altijd om hulp vragen." Gemma van Os en Monique Riem zijn, als vastgoedmedewerkers bij Ipse de Bruggen, verantwoordelijk voor de huurovereenkomsten van de appartementen. Zij zorgen ervoor dat die perfect in orde zijn. Gemma: "Dat gaat verder dan alleen het opstellen van de contracten. We vragen de benodigde documenten op bij de zorgmanager, zorgen dat legitimatie en het bewijs van inkomen in orde zijn, dat alle juiste bijlagen erbij zitten en dat de facturen kunnen worden verstuurd, allemaal nodig voordat de sleuteloverdracht plaatsvindt." Hierdoor kunnen zij eventueel ook signalen afgeven als ze problemen voorzien. Monique: "Hoewel wij daar geen zeggenschap over hebben, kunnen we het wel aangeven als we zien dat een cliënt onder een bepaalde inkomensgrens zit. Waardoor

De koploper in Gouda

het zelfstandig betalen van de huur in het gedrang kan komen. Dat is belangrijk om te signaleren. Want ja, de huur wordt wel iedere maand van de rekening afgeschreven."

Onderdeel van de samenleving

Eline voelt zich in haar zelfstandige woning meer onderdeel van de samenleving. "Ja, heel erg. Ik vind het fijn dat ik werk, dat ik dingen zelf kan beslissen, zelf kan aangeven als er iets is en dat ik een eigen plek heb." Ze moest zelf moeite doen voor haar sociale contacten, maar dat dat haar is gelukt, geeft een goed gevoel. En juist dát vindt begeleider

"Ik moet nu zelf allerlei potjes in de gaten houden"

Femke Burgers een mooie ontwikkeling van het zelfstandig wonen. Ondanks de uitdagingen van de nieuwe werkwijze is ze enthousiast. "Ik werk al achttien jaar bij Ipse de Bruggen en heb veel verschillende doelgroepen begeleid. Ik ben benieuwd hoe deze manier van werken bij De Koploper zich verder zal ontwikkelen."

EMDR:

Trauma's verwerken zodat het verleden niet langer je heden bepaalt

Iedereen maakt weleens iets naars mee. Vaak verwerkt het brein dit vanzelf, maar soms is de ervaring zo heftig dat deze het dagelijks leven blijft beïnvloeden. In zulke gevallen kan EMDR (Eye Movement Desensitization and Reprocessing) helpen. Gedragskundigen Marjolijn Besselse, Anniek van der Mel en Marielle Schuitemaker werken met EMDR bij cliënten van zowel Kind & Jeugd als Volwassenenzorg. Zij lichten de methode nader toe en vertellen wat deze kan betekenen voor cliënten.

Cliënt en begeleider in gesprek met Anniek.

In de beginjaren van EMDR werd gedacht dat deze methode niet geschikt was voor mensen met een verstandelijke beperking, omdat de behandeling vooral taalgericht was. Inmiddels is bewezen dat EMDR wél effectief is voor deze groep, zolang de techniek wordt aangepast aan de cliënt. Door meer visuele - en ervaringsgerichte methodes in te zetten, sluit de behandeling beter aan. Sinds 2010 wordt EMDR daarom steeds vaker toegepast in de gehandicaptenzorg.

Een kast vol herinneringen

Gedragskundige Anniek van der Mel gebruikt vaak een metafoor om EMDR uit te leggen:

“Stel je een kast voor met laatjes vol herinneringen. Sommige laatjes bevatten fijne momenten, maar er zijn ook laatjes met vervelende herinneringen. Die laatjes wil je het liefst dicht laten.

“Met EMDR kijken we samen naar wat er in dat laatje zit”

Soms springen die toch onverwacht open, wat heftige emoties oproept, alsof je weer midden in de gebeurtenis zit. EMDR helpt om de herinnering opnieuw ‘op te slaan in je geheugen’ zonder de heftige emoties die erbij hoorden. De herinnering verdwijnt niet, maar je leven wordt er niet langer door beheerst.”

Van kleine gebeurtenissen tot complexe trauma's

Marjolijn Besselse is ook gedragskundige en werkt met kinderen en jongeren:

Therapie met EMDR lamp.

“Cliënten komen bij ons met klachten zoals nachtmerries, hoofdpijn, boosheid, of omdat ze bepaalde situaties vermijden. Soms blijken deze klachten samen te hangen met een traumatische ervaring. Dit kan een eenmalige gebeurtenis zijn, zoals een auto-ongeluk, maar ook een complex trauma door herhaalde ingrijpende ervaringen.”

Voor alle leeftijden en niveaus

EMDR is geschikt voor cliënten van alle leeftijden en ontwikkelingsniveaus, ook als ze niet kunnen praten, horen of in een rolstoel zitten. Binnen EMDR zijn verschillende behandelmethodes mogelijk. Het ontwikkelingsniveau van de cliënt bepaalt welke methode het meest geschikt is om in te zetten. De belangrijkste voorwaarde is een stabiele omgeving en goede opvang na de sessies. “Zonder goed vangnet beginnen we er niet aan,” zegt Marjolijn.

“Cliënten kunnen tijdelijk meer dromen, prikkelbaarder zijn of zich verdrietiger voelen. Daarom leren we ze kalmeringstechnieken. Voor cliënten die dit niet zelf kunnen is het belangrijk dat ouders en/of begeleiders zorgen voor rust en veiligheid. Verder zorgen we ervoor dat er ook in het weekend een goed vangnet is. Alleen al het idee dat ze contact kunnen opnemen, maakt het proces vaak draaglijker.”

Voorbereiding en nazorg

Gedragskundige Mariëtte behandelt kinderen: “Het is dus belangrijk dat de omgeving van de cliënt weet dat hij of zij EMDR krijgt en dat er opvang nodig is. Daarom maken we vooraf samen een plan op maat. Soms kan de cliënt dit zelf, anders betrekken we iemand die hij of zij vertrouwt, zoals een begeleider of ouder. Ik bespreek het plan eerst met de cliënt en/of diens ouders, en daarna

Een cliënt over EMDR: 'Ik heb meer rust en overzicht gekregen'

Een cliënt die een intensief traject met EMDR-therapie heeft gevolgd bij Ipse de Bruggen vertelt over zijn ervaring. Eerst twijfelde hij of het zou helpen, maar nu kijkt hij er met een goed gevoel op terug.

'Ik had een trauma en een verslaving'

"Ik heb in een kliniek gezeten vanwege een verslaving, maar ik had ook een trauma. In de kliniek hoorde ik al over EMDR en dat anderen er goede resultaten mee hadden. Nadat ik uit de kliniek kwam en weer aan het werk ging, kwam ik in een situatie terecht die mijn trauma opnieuw opriep. Toen besloot ik EMDR te proberen bij Ipse de Bruggen."

'Het was zwaar, maar ik merkte verandering'

"In het begin vond ik EMDR heel zwaar. Ik deed de vorm met lichtbalken en voelde me na de sessies vaak moe en down. Daarom ben ik van wekelijkse naar tweewekelijkse sessies gegaan. Ik twijfelde of het wel werkte, maar gaandeweg merkte ik verandering. Het werd bijvoorbeeld minder

moeilijk om naar de stad te gaan, waar mijn ouders wonen. Eerst kreeg ik daar altijd flashbacks en een angstig gevoel, maar dat werd steeds minder."

'Ik heb mezelf kunnen vergeven'

"Inmiddels heb ik de therapie afgerond en kan ik zeggen dat ik meer rust heb, meer overzicht en ik heb mezelf kunnen vergeven. Voor anderen die EMDR overwegen, zou ik zeggen: doe het alleen als je er echt voor openstaat en gemotiveerd bent, want het is hard werken. En zorg na de sessies voor afleiding. Voor mij hielp het om mensen om me heen te hebben of een rondje te lopen, maar iedereen moet daarin zijn eigen manier vinden."

met de behandelcoördinator. De behandelcoördinator informeert het team, maar de inhoud van de behandeling blijft privé; de cliënt bepaalt wat er gedeeld wordt. Bij kinderen onder de 12 jaar beslissen de wettelijke vertegenwoordigers welke informatie wordt gedeeld."

Marjolijn vult aan: "De afgesproken behandeltechniek testen we vooraf. Ook regelen we van tevoren samen met de behandelcoördinator en het team de opvang en begeleiding na de sessie. Wie is er na de sessie bij de cliënt? Is een belletje naar huis nodig? Kan school of werk hier rekening mee houden? Welke activiteiten helpen om spanning los te laten?"

Een middelbare scholier maakte ooit een EMDR-survivalgids met praktische tips, zoals geen make-up dragen omdat je emotioneel kunt reageren en een

knuffel meenemen voor geborgenheid. Sommigen maken een 'power Play list' met rustgevend muziek, schrijven hun gedachten op of spreken af wanneer ze een begeleider of ouder inschakelen.

"Ik heb meer rust, en heb mezelf kunnen vergeven"

Beweging helpt ook, zoals wandelen of een ontspannende filmavond. Na de laatste sessie bespreken we altijd de voortgang met de cliënt en eventueel een ouder of begeleider."

Zo werkt EMDR

"Ik vergelijk het met je kledingkast opruimen," zegt Anniek. "Eerst voelt het overweldigend, maar door te sorteren

en weer netjes op te bergen ontstaat overzicht." Tijdens de sessie vragen we de cliënt om de meest beladen herinnering in gedachten te houden. Dan stellen we hier vragen over en geven de cliënt tegelijkertijd andere intensieve taken zoals een lichtbalk volgen, trillingen voelen of tikjes via een koptelefoon horen."

Marjolijn voegt toe: "Doordat je hersenen tegelijkertijd bezig zijn met de herinnering en de afleidende taak raakt het werkgeheugen overbelast en kan de cliënt zich niet volledig in de herinnering verliezen. Dit haalt de emotionele lading van de herinnering weg. Sommigen tekenen hun herinnering en merken dat het beeld steeds vager wordt. En dat is het doel; de herinnering blijft, maar roept geen paniek meer op. Zo kan het brein de ervaring opnieuw opslaan, zonder de heftige emoties."

Mariëlle vertelt: “Voor cliënten die niet goed kunnen verwoorden wat ze hebben meegemaakt, gebruiken we de verhalenmethode. Hierbij werkt een gedragskundige samen met een ouder of begeleider om een verhaal te maken dat het trauma beschrijft. Dit verhaal wordt vervolgens voorgelezen en gecombineerd met afleidende taken.”

“Zonder een goed vangnet beginnen we er niet aan”

Voor cliënten, die al veel meegemaakt hebben en die gewend zijn aan stress in hun lijf, voelt die rust in hun hoofd zelfs onbekend. Een cliënt uit Zwammerdam verwoordde het zo:

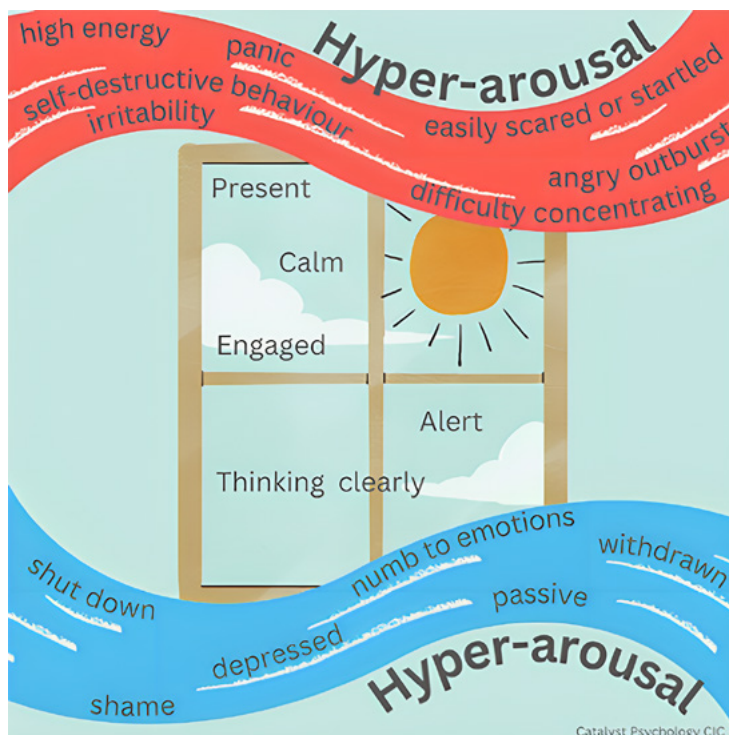
“Ik weet niet wat er gebeurt, maar het voelt anders in mijn hoofd, ik ervaar meer rust. Dit ken ik helemaal niet.”

De effecten zijn snel zichtbaar

Het aantal sessies varieert van één tot tien of meer, afhankelijk van het trauma. Vaak merken cliënten al snel effect: ze slapen beter, zijn rustiger en kunnen situaties die ze eerst vermeden, beter aan. Mariëlle: “Als EMDR niet voldoende werkt, kijken we kritisch: is dit de juiste methode? Soms is een andere vorm van (trauma) therapie nodig.”

EMDR als vast onderdeel van de zorg

EMDR behandelt het trauma, maar soms blijven gedragspatronen die de cliënt zich heeft aangeleerd om het trauma te ontwijken bestaan. Na de behandeling met EMDR ontstaat er ruimte om ook deze gedragspatronen

Window of tolerance.

aan te pakken. Gedragstherapie, zoals gedragsexperimenten, helpen om nieuw gedrag aan te leren. Dit is misschien niet meteen zichtbaar, maar biedt wel de mogelijkheid voor verdere groei.

Marjolijn en Mariëlle:

“We zijn heel blij dat we deze vorm van traumatherapie kunnen toepassen. En dat het ook voor de jongste cliënten een effectieve methode is. Binnen Ipse de Bruggen is EMDR al goed georganiseerd bij Volwassenenzorg en Kind & Jeugd. De aanmeldprocedures, regelgeving en wachtlijsten sluiten steeds

beter op elkaar aan. Therapeuten weten elkaar beter te vinden en werken in intervisiegroepen samen. Ons doel is om EMDR verder te integreren in de organisatie, vooral in regio's waar nog geen EMDR-therapeut beschikbaar is. Ook het Behandelcentrum Middenweg en Klinisch Centrum Nootdorp nemen we hierin mee. We streven ernaar om in toekomst trauma's sneller te signaleren en in kaart te brengen. Hierbij hebben de teams een grote rol. De behandelcoördinatoren en gedragskundigen bepalen vervolgens samen met het team (en ouders) of EMDR een goede keuze is.”

Aanmelden en meer informatie

Wil je een cliënt aanmelden voor EMDR? Bespreek dit met de gedragskundige of behandelcoördinator van je team. Voor meer informatie of overleg kun je terecht bij de EMDR-therapeuten binnen Ipse de Bruggen

Samen groeien met 'OVM volgt je'

Sinds mei vorig jaar werken de vroegbehandelgroepen en KDC's (Kinder Diensten Centra, red.) van Kind & Jeugd met het nieuwe ontwikkelingsvolgmodel: 'OVM volgt je'. Dit ontwikkelings volgmodel wordt vaak gebruikt binnen het speciaal onderwijs. Het helpt om de ontwikkeling van kinderen beter te volgen en gericht in te spelen op hun behoeften. Alle betrokken medewerkers hebben een training gevolgd en werken nu met dit model. Beleidsmedewerker Kim van Zanten, coördinator van OVM volgt je Tamara van Dalen en gedragskundige Leonie van Loon vertellen over hun ervaringen en de impact van 'OVM volgt je' op de dagelijkse praktijk.

Wat verandert er met 'OVM volgt je'?

Leonie van Loon legt uit dat onder andere de verbeterde registratie een belangrijke verandering is: "Hierdoor kunnen we de ontwikkeling van het kind veel beter volgen en preciezer inspelen op wat het nodig heeft. Daarnaast kunnen we de ontwikkeling voor ouders beter inzichtelijk maken. Ook helpt het systeem begeleiders om op dezelfde manier naar een kind te kijken. Zo kan je als team beter bij elkaar aansluiten, beter afstemmen en beter inspelen op de behoeften van het kind."

De methode vraagt om een nieuwe werkwijze, en dat is best wennen voor de teams. Tamara legt uit: "Voorheen werden ontwikkelingsgebieden, zoals motoriek, taal en sociale vaardigheden, los van elkaar geobserveerd. Met 'OVM volgt je' kijken we naar de ontwikkeling als geheel, omdat die gebieden in de praktijk ook met elkaar verweven zijn. Dit vraagt een bredere manier van kijken en een gezamenlijke aanpak."

Kim vult aan: "Het model helpt medewerkers om inzichtelijk te maken welke stap een kind eerst moet zetten voordat het de volgende kan bereiken."

Hoe werkt het in de praktijk?

Tamara heeft het systeem eerst zelf ervaren door als zorgmedewerker mee te draaien in een pilot. Nu is ze sinds januari coördinator. "Mijn eerste indruk was dat het best veel invulwerk was. En dat kost tijd, want je wilt het echt samen doen. We bespreken bijvoorbeeld: Wat zien we? Zien we allemaal hetzelfde? Is de competentie er altijd of zien anderen het niet? Het systeem invullen leek ingewikkeld maar dat viel

mee. Je moet vooral goed lezen en afstemmen met collega's." Leonie raadt verder aan om het vooral klein te houden: "Begin met één of twee vakgebieden en breid daarna pas uit. Neem de tijd om alles goed in te vullen."

Kim erkent dat het systeem meer tijd vraagt, maar ziet ook de meerwaarde: "Door samen naar de lijsten te kijken, blijven we met elkaar in gesprek. Dit zorgt ervoor dat we niet alleen een systeem vullen, maar ook inhoudelijk scherp blijven."

Leerroute: 1
Huidige fase: Leeftijd 4.5
Leeftijd: 4,10

Laat eerste eenvoudige, symbolische spelfragmenten zien. Functioneel spel overheerst, geniet van sensopatisch spel.

Niveau: 4a

toelichting

Leeftijd 1.5

Experimenteert met sensopatisch materiaal: schenken en gieten ☒ ☐

Roept veel 'nee', zelf doen, duwt weg, sribbelt tegen ☒ ☐

Stopt de pop in bed en zegt "welterusten" en geeft een nachtkus, rijdt met auto's en ☒ ☐

Symboliseert dagelijkse handelingen gekoppeld aan eigen beleving en ervaringen. Imitatie van handelingen zijn in

Niveau: 4b

___ geeft speelgoed nog geen betekenis. Hierin moet hij nog begeleid worden.

Leeftijd 1.8

Benoemt met relevante taaluitingen de handeling: trui uit ☒ ☐

Geeft het speelgoed betekenis: is boos op de pop, speelt met mama de dokter na of de kapper (begrijpt dat speelgoed de afspiegeling is van iets dat werkelijk bestaat) ☒ ☐

Spel heeft vooral nog een functioneel karakter. Heeft korte spelfragmenten met enige samenhang en gebruikt meer

Niveau: 5

___ gebruikt nog weinig taal in zijn spel.

Leeftijd 2

Aandacht wordt getrokken door opvallende en nieuwe dingen. ☒ ☐

Categoriseert en ordent materialen (auto's in de garage, dieren in de schuur, etc.) ☒ ☐

Doet belangrijke volwassene op eenvoudige wijze na. ☒ ☐

De volgende stappen

De komende maanden gaan teams verder met het leren kennen en invullen van het systeem. In de zomer doen we een nulmeting. We stellen vast waar het kind is in de ontwikkeling. Op basis daarvan bepalen we doelen en kijken we wat een kind heeft geleerd, waar het misschien is achteruitgegaan en hoe we kunnen bijsturen. Hiermee gaan we in de volgende termijn aan de slag" legt Kim uit. Ze vervolgt: "Natuurlijk is deze cyclus op zich niet nieuw. Het verschil is dat we met dit nieuwe systeem de ontwikkeling van een kind ook visueel kunnen maken. Dat is een vooruitgang voor zowel ouders/wettelijk vertegenwoordigers als de groepsleiding. De grafieken en het rapport laten de voortgang gedetailleerd zien en geven ons een instrument om met alle betrokkenen in gesprek

te gaan en gezamenlijk te kijken naar de volgende stappen. Daarnaast onderzoeken we of we groepsplannen kunnen maken, waarbij we met kinderen met vergelijkbare ontwikkelbehoeften in een groep werken aan doelen."

Leonie geeft een voorbeeld: "We hebben op het KDC meerdere groepen met 5-10 jarigen. Op die groepen zitten kinderen die (nog) niet naar school kunnen maar wel toe zijn aan (voor) schoolse vaardigheden leren op hun eigen niveau en tempo. Door het OVM kunnen we die kinderen 'over de groepen heen' filteren en voor hen als groep een apart programmaatje op maat maken. Dat kan natuurlijk ook op andere programma onderdelen, denk aan zelfredzaamheid."

Ondersteuning voor teams

Tamara bezoekt teams na de training om te evalueren, vragen te beantwoorden

en te ondersteunen bij de volgende stappen. Thema's die uit de evaluaties naar voren komen worden besproken in overleggen zoals het behandelklimaatoverleg (BKO) en worden meegenomen in de vervolgstappen.

Hulp of vragen?

Heb je vragen over 'OVM volgt je' of behoefte aan ondersteuning? Ben je een medewerker? Neem dan contact op met Tamara van Dalen, tamara.van.dalen@ipsedebruggen.nl. Ouders kunnen contact opnemen met de persoonlijk begeleider.

Ontwikkelingsvolgmodel →

Ontwikkelingsvolgmodel (OVM) |
Nederlands Jeugdinstituut →

Trots op ons eigen
Ontwikkelingsvolgmodel voor
kinderen bij Ipse de Bruggen →

Copilot: AI als slimme assistent voor medewerkers

Salo van Berg, projectmanager Organisatie Ontwikkeling & Innovatie (OO&I):

“Bij Ipse de Bruggen zijn we continu bezig met innovatie om het werk van medewerkers makkelijker te maken.

Eén van de nieuwe ontwikkelingen is de introductie van Copilot.

Dit is een programma dat werkt op AI (Artificial Intelligence).

Het programma kan medewerkers ondersteunen bij allerlei taken, zoals het schrijven van teksten, samenvatten van vergaderingen en zelfs rapporteren via spraak naar tekst. Daarnaast zijn we net gestart met een pilot waarin medewerkers rapportages inspreken, die vervolgens direct in het CVO terechtkomen. Als de pilot goed loopt, verwacht ik dat eind volgend jaar een groot deel van de zorgprofessionals hiermee aan de slag kan. Het doel is niet om werk over te nemen, maar om te helpen waar het kan.”

Ipse de Bruggen heeft gekozen voor Copilot omdat het naadloos aansluit op de Microsoft-programma's die we al gebruiken. Daarnaast voldoet het aan de strenge eisen rondom veiligheid en privacy, wat essentieel is binnen onze organisatie. We werken immers met gevoelige cliëntgegevens en moeten erop kunnen vertrouwen dat deze goed beschermd blijven. Belangrijk is dat het programma ook veilig wordt gebruikt, daarvoor zijn richtlijnen opgesteld.

Saló: “Ik begrijp dat AI voor sommige medewerkers nog onbekend terrein is en misschien zelfs spannend voelt. Maar het mooie is: je hoeft het niet te gebruiken als je dat niet wilt. We bieden het aan als extra hulpmiddel. Mijn ideale toekomstbeeld is dat we met AI veel administratieve taken automatiseren, zodat medewerkers meer tijd hebben voor cliënten. Dan kunnen we met deze technieken het werk van onze medewerkers en daarmee het leven van cliënten verbeteren. We gaan medewerkers ondersteunen met instructies en begeleiding, zodat iedereen die dat wil, het rustig kan uitproberen.”

Vincent van Wanrooij, informatieadviseur:

“Hoe vaker je ermee werkt, hoe beter de antwoorden worden”

“We starten met de basisfunctionaliteiten van Copilot en gaan dit stapsgewijs uitbreiden. Op termijn kunnen we ook informatie van Ipse de Bruggen toevoegen, zoals protocollen en beleidsstukken. Dan kun je bijvoorbeeld aan Copilot vragen hoe we omgaan met slikschade, en krijg je direct het beleid te zien, stap voor stap uitgelegd.

Een groot voordeel van Copilot is dat je een vraag kunt stellen die over meerdere onderwerpen gaat. Het programma kan informatie uit verschillende documenten combineren en overzichtelijk presenteren. Op Mijn IdB moet je vaak meerdere tegels openen en alles zelf uitzoeken, terwijl Copilot direct een samenvatting geeft én de bron vermeldt. Zodat je het resultaat ook op juistheid kunt controleren.

Maar het is ook gewoon een handig hulpmiddel bij het schrijven van brieven in de juiste toon, met de juiste informatie, zonder schrijffouten in begrijpelijk Nederlands.

Het gebruik van Co-Pilot blijft vrijwillig. Mijn IdB blijft gewoon beschikbaar, maar ik nodig mensen uit om het gewoon uit te proberen en ermee te oefenen, en de suggesties te gebruiken die Co-pilot geeft. Als je niet tevreden bent met een antwoord, kun je doorvragen of je vraag specifieker maken. Zo verbeter je steeds de resultaten. Hoe vaker je ermee werkt, hoe beter de antwoorden worden. AI helpt om de administratieve last te verlichten, zodat zorgmedewerkers meer tijd hebben voor wat écht telt: de zorg voor cliënten.”

**Ruby Reijgersberg, coördinator Kind & Jeugd,
Algemeen regio 1**

“AI heeft voordelen, maar de menselijke Touch blijft onmisbaar”

“In het begin was ik behoorlijk sceptisch over Copilot en AI in het algemeen. Ik merk dat steeds meer processen digitaal worden, waardoor naar mijn gevoel de menselijke Touch wat verloren gaat. Als ik bijvoorbeeld een perfecte sollicitatiebrief ontvang, vraag ik me meteen af of deze wel echt door de sollicitant zelf is geschreven.

Voor het schrijven van nieuwsbrieven aan ouders gebruik ik Copilot bewust niet. Het kost me vaak meer tijd om Copilot alle benodigde context te geven dan wanneer ik het zelf schrijf. Bovendien heb ik meestal al een duidelijk beeld in mijn hoofd van wat ik wil zeggen, en vind ik het lastig als de output dan net anders is dan wat ik voor ogen had.

Toch zie ik wel enkele voordelen. Copilot is bijvoorbeeld uitstekend in het vertalen van berichten naar ouders - zelfs beter dan Google Translate. Ook gebruik ik het soms om formele teksten wat toegankelijker te maken of om inspiratie op te doen voor rijmpjes en stellingen tijdens overleggen. Maar het is niet altijd even succesvol: laatst wilde ik bijvoorbeeld een namenspel voorbereiden voor een middag waarop broertjes en zusjes uitgenodigd werden van de kinderen bij ons op de locatie. Maar de suggesties van Copilot waren niet echt bruikbaar. Het laat zien dat AI nog steeds zijn beperkingen heeft en niet altijd het gewenste resultaat oplevert.”

Rebecca Reebeen, gedragskundige

“Het mag niet ten koste gaan van een kritische blik”

“In het begin vond ik Copilot een “ver-van-mijn-bed-show” en was ik niet direct positief. Ik miste de menselijke maat. Toch besloot ik het te proberen. Al snel ontdekte ik dat het vooral erg handig is. Ik had voor een cursus over verbindend gezag een voorbeeld nodig. Van Copilot kreeg ik eerst een onbruikbaar antwoord, maar met een nieuwe vraag een passend voorbeeld, dat ik aanpaste en goed kon gebruiken. Dit toont het belang van kritisch blijven.

Een groot voordeel is dat Copilot bronnen vermeldt. Daardoor kan je checken of de informatie betrouwbaar is. Daarnaast begrijpt het gewoon spreektaal, waardoor het eenvoudig in gebruik is. Toch zijn er risico's. Mensen kunnen informatie klakkeloos overnemen zonder echt te begrijpen wat er staat. Ook roept het vragen bij mij op over authenticiteit, bijvoorbeeld bij sollicitatiebrieven of stageverslagen. Is deze perfecte brief of dit verslag echt door deze persoon geschreven?

Binnen Ipse de Bruggen kan AI ook helpen bij dossierbeheer en het maken van vertalingen voor verwanten. Maar een foutje is zo gemaakt. Ik vind bewustwording rondom privacy daarom heel belangrijk. En als je een vertaling laat maken naar een taal die je niet kent, check dan dubbel!!

Ik zie Copilot vooral als ondersteuning bij administratie, brieven maken en informatieverwerking. Het mag echter niet ten koste gaan van kritisch denken. Ik ben in ieder geval een stuk enthousiaster dan in het begin en zie zeker de voordelen voor ons werk. Je moet gaandeweg leren hoe je het systeem voor je kan laten werken.”

Bezoek van Koningin Máxima aan Ipse de Bruggen

Een inspirerende dag over pensioenbewustzijn

Op woensdag 13 november hadden we een bijzondere gast bij Ipse de Bruggen in Zoetermeer: Koningin Máxima! Ze kwam langs als erevoorzitter van 'Wijzer in geldzaken' in het kader van de Pensioen3daagse. Tijdens haar bezoek vroeg ze aandacht voor de financiële gezondheid van Nederlanders. Ze sprak met medewerkers, wetenschappers en bestuurders over een belangrijk onderwerp: de pensioenkloof tussen mannen en vrouwen.

Pensioenkloof tussen mannen en vrouwen – hoe zit dat precies?

Wist je dat gepensioneerde vrouwen in Nederland gemiddeld 40% minder pensioeninkomen ontvangen dan mannen? Deze "pensioenkloof" was een belangrijk onderwerp in het gesprek tussen Koningin Máxima, wetenschappers, en experts uit de pensioensector. Samen bespraken ze de cijfers uit het recent verschenen EU Pension Adequacy Report 2024 en de nieuwste inzichten uit de Pensioenmonitor van Wijzer in geldzaken.

Bewustwording over de gevolgen van parttime werk

Ook bespraken zij welke factoren, zoals parttime werk en zorgtaken, de pensioenkloof vergroten. Bestuursvoorzitter

Angélique Koevoets sprak met Koningin Máxima over ons beleid bij Ipse de Bruggen. Ze vertelde dat wij mannen en vrouwen gelijk belonen, maar ook hier geldt dat parttime werken gevolgen heeft voor de pensioenopbouw. *"Daarom maken we medewerkers graag bewust van de impact van werkpatronen op hun pensioen. Onze medewerkers zijn immers ons meest waardevolle kapitaal. Wij willen dat iedereen, zowel fulltime als parttime, goed voorbereid is op een financieel gezonde toekomst,"* aldus Angélique.

Praktische tips voor medewerkers

Als afsluiting van het bezoek sprak Koningin Máxima persoonlijk met een aantal van onze collega's over hun pensioen en de mogelijkheden om eventuele tekorten te voorkomen. Medewerkers vonden het een waardevolle gelegenheid om hun vragen te stellen en kregen praktische tips voor hun financiële toekomst. Dit is precies waar de Pensioen3daagse voor bedoeld is: meer inzicht en bewustzijn over ons pensioen!

Een klein, maar betekenisvol geschenk

Bij haar vertrek ontving Koningin Máxima een symbolisch cadeau uit handen van Yasmin, één van onze cliënten. De kleine Romeinse pensioenpot, gemaakt van echte Romeinse klei, symboliseert hoe waardevol financiële zekerheid is. Het was een mooi moment om deze inspirerende dag af te sluiten!

In het kort

Cursus gebarentaal nu opgenomen in het leerpad

Wil jij beter kunnen communiceren met dove en slechthorende cliënten? Vanaf nu kan je de cursus gebarentaal (NGT) ook volgen via het leerpad.

Wat leer je?

Bij een NGT 1 cursus leer je de basisprincipes van de Nederlandse Gebarentaal (NGT). Hier zijn enkele belangrijke onderdelen die je kunt verwachten:

- Basisgebaren: Je leert ongeveer 500 gebaren die je in dagelijkse situaties kunt gebruiken.
- Grammatica: Inzicht in de basisprincipes van de grammatica van NGT.
- Communicatie: Oefeningen om eenvoudige gesprekken te voeren en te begrijpen.
- Dovencultuur: Introductie tot de cultuur en geschiedenis van de dovengemeenschap.
- Doof+: één workshop over doof + een verstandelijke beperking, wat betekent dit voor de communicatie?

Basiscursus afgerond?

Dan kun je je verder verdiepen met de NGT2-cursus. Bij een NGT 2 cursus bouw je voort op de basisgebaren en leer je meer complexe communicatievaardigheden. Hier zijn enkele belangrijke onderdelen die je kunt verwachten:

- Uitbreiding van gebarenschat: Je leert nieuwe gebaren en breidt je vocabulaire uit.
- Complexere grammatica: Dieper inzicht in de grammaticale structuren van NGT.
- Gesprekken voeren: Oefeningen om vloeiender en zelf-verzekerder gesprekken te voeren.
- Dovencultuur: Verdere verdieping in de cultuur en geschiedenis van de dovengemeenschap.

Meld je aan!

Er is plaats voor maximaal twaalf deelnemers per cursus. Heb je interesse? Schrijf je dan in via het leerplein.

Invoering Medimo (Digitalisering van Medicatieregistratie) bij de intramurale volwassenenzorg van Ipse de Bruggen voltooid

Binnen de intramurale volwassenenzorg van Ipse de Bruggen is Medimo stapsgewijs ingevoerd. De uitrol begon in de regio's Schiedam/Vlaardingen, Delft/Nootdorp en Waddinxveen, gevolgd door Zwammerdam en als laatste Nieuwveen op 22 januari jl. Tijdens de implementatie zijn zorgprofessionals getraind, werkprocessen afgestemd en is Medimo geïntegreerd in de dagelijkse praktijk op de woningen, dagbestedingen en bij de medische diensten. Dit zorgt ervoor dat medicatiebeheer overzichtelijker en gebruiksvriendelijker is geworden voor medewerkers. Met de invoering van Medimo sluit Ipse de Bruggen aan bij

een bredere ontwikkeling in de zorg: digitalisering als middel om de kwaliteit en veiligheid van medicatieprocessen te verbeteren.

Medimo is een digitaal medicatieregistratiesysteem voor zowel het voorschrijven als toedienen van medicatie. Het systeem werkt volgens het closed-loop principe. Dat betekent dat het hele medicatieproces – van voorschrijven, verstrekken, bestellen tot toedienen en registreren – digitaal en via één systeem verloopt. Dit verkleint de kans op fouten en zorgt voor een efficiëntere werkwijze.

In het kort

Een deelnemer doet een hand-oogcoördinatie test met blokjes, samen met zijn begeleider.

GOUD Gezondheidsonderzoek van start!

Zo vaak mogelijk zitten en opstaan, op één been staan en lichamelijk onderzoek. Dit zijn enkele onderdelen van het GOUD Gezondheidsonderzoek dat dit voorjaar bij Ipse de Bruggen start.

Onderzoeker Joëlle Weijgertze - Lanser: "Met het onderzoek willen we begrijpen wanneer bepaalde gezondheidsproblemen ontstaan zodat we hier beter op kunnen inspelen."

Gezondheid in beeld

Sinds 2008 volgt GOUD de gezondheid van mensen met een verstandelijke beperking.

Eerst lag de focus op mensen vanaf 50 jaar. Gedurende tien jaar werd deze groep onderzocht. Nu wordt deze onderzoeksgroep uitgebreid met jongere volwassenen tussen de 40 en 60 jaar.

Van balans tot bloeddruk

Clënten worden uitgenodigd voor een dagdeel met verschillende metingen zoals lichamelijk onderzoek, testen voor coördinatie, balans en uithoudingsvermogen en observaties. Ook begeleiders leveren informatie en er worden gegevens verzameld uit dossiers. Joëlle: "Een compleet beeld is belangrijk. We kijken onder andere naar hart- en vaatziekten, beweging, voeding, stemming, kwetsbaarheid, slaap, dementie, medicijngebruik en overgangsklachten."

Uitnodiging

Vanaf april 2025 starten de metingen. De komende vijf jaar ontvangen cliënten tussen de 40 en 60 jaar een uitnodiging voor deelname. De metingen vinden plaats op een locatie van Ipse de Bruggen dicht bij de woonplek. Deelname is vrijwillig.

Wat gebeurt er met de resultaten?

De inzichten uit het onderzoek dragen bij aan betere zorg. Projectcoördinator Marion Clevers die nauw betrokken is bij het onderzoek, benadrukt het belang ervan: "Zorg draait om het goede leven van de cliënt. Begeleiders en behandelaars willen die ondersteuning zo goed mogelijk vormgeven maar weten niet altijd wat echt helpt. Onderzoek zoals GOUD biedt inzichten en tools die direct invloed hebben op de zorg en bijdragen aan een beter leven voor de cliënt."

Meer weten?

Bekijk het filmpje om meer te weten over het onderzoek.

[Klik hier en bekijk het filmpje →](#)

Vragen? Mail de onderzoekers via goud.gezond@erasmusmc.nl.

Over goud

Ipse de Bruggen is al 15 jaar partner van de Academische werkplaats GOUD (gezond OUDer). GOUD doet onderzoek naar zowel de fysieke- als mentale gezondheid van mensen met een verstandelijke beperking. Meer weten? www.GOUDonbeperktgezond.nl.

[Meer weten? →](#)

Betrokken, bevlogen en onmisbaar: de OVHU maakt het verschil

Al ruim 55 jaar zet de Ouder- en Familievereniging Huize Ursula (OVHU) zich in voor ouders, familieleden en bewoners van landgoed Ursula in Nieuwveen en aanverwante woningen. Wat begon als een ouderraad, groeide uit tot een actieve familievereniging die niet alleen ondersteuning biedt aan ouders, maar ook concreet bijdraagt aan het welzijn van cliënten. De heer Telman (bestuurslid marketing & communicatie) en de heer Geugjes (bestuurslid juridische zaken), beiden al jaren actief binnen de vereniging, vertellen waarom de OVHU nog altijd hard nodig is.

Een dubbele missie

De OVHU is er voor ouders én bewoners. "Ouders kunnen bij ons terecht voor allerlei praktische vragen," vertelt de heer Telman. "Over curatorschap, belastingaangifte, zorgwetten, de financiële gevolgen van een testament, zaken waar je als ouder niet dagelijks mee bezig bent, maar die wél belangrijk zijn. We organiseren jaarlijks een ledenvergadering en een informatie-bijeenkomst. We maken informatieboekjes en nodigen deskundigen uit om de onderwerpen toe te lichten. Zo zijn wij er voor de praktische ondersteuning, terwijl Ipse de Bruggen zorgt voor alle zorginhoudelijke zaken."

Voor bewoners werft de OVHU fondsen om speciale wensen te vervullen. "Veel extra's voor de cliënten zijn anders niet te realiseren," vult de heer Geugjes aan. "Dan moet je denken aan een deeg-

machine voor de bakkerij, een bijdrage aan een nieuw hekwerk voor de manege, een paardentuig en twee nieuwe paarden, tot de financiering van extra's bij speciale feestdagen. Neem bijvoorbeeld de speciale draaimolen die we hebben gefinancierd waar rolstoelen in kunnen. Dan zie je bewoners, die door hun beperking nooit in een draaimolen hebben gezeten met een grote glimlach rondjes draaien. Dat is waarvoor we het doen."

Een lange geschiedenis van belangenbehartiging

"De zorginstelling werd begin 1900 opgezet door de zusters Ursulinen," vertelt de heer Geugjes. "Naarmate de instelling groter werd, wilden ouders en familieleden meer inspraak in de zorg en het welzijn van hun kinderen. Zo ontstond de oudervereniging. We spraken met de directie, zorgmanagers en gedragsdeskundigen om de belangen van ouders en bewoners te behartigen. Dat doen we nog steeds. En we zijn in gesprek met het bestuur over belangrijke thema's."

De OVHU en de cliëntenraad: ieder zijn rol, samen sterk

Hoewel veel ouderverenigingen zijn verdwenen na de invoering van cliëntenraden, blijft de OVHU bestaan. "De cliëntenraad is van onschatbare

waarde", geeft de heer Geugjes aan.

"We werken samen en we hebben een duidelijke rolverdeling. De cliëntenraad behartigt vooral de belangen van cliënten binnen de zorg, terwijl wij kijken hoe we ouders en familie kunnen ondersteunen, en hoe we kunnen bijdragen aan het welzijn van de bewoners."

Nieuwe leden en continuïteit

De OVHU draait volledig op vrijwilligers, maar het vinden van nieuwe leden en bestuursleden wordt steeds moeilijker", zegt de heer Telman. We proberen daarom nieuwe bewoners en hun families zo goed mogelijk te informeren over het belang van de vereniging. In de hoop dat ze zich willen aansluiten."

"We zien het verschil dat we maken, dat is waarom we dit blijven doen", zeggen de heren. "Of het nu gaat om een glimlach van een bewoner op een nieuwe rolstoelfiets of de opluchting van een ouder die geholpen is met ingewikkelde zorgkwesties, het geeft ons voldoening. Samen sta je nu eenmaal sterker!"

Wilt u meer informatie of heeft u interesse in een lidmaatschap aan deze mooie vereniging? Klik op de button of stuur een bericht naar: secretariaat@ovhu.nl.

Klik hier voor meer informatie →

Bouwen aan toekomstbestendige zorg

Ipse de Bruggen wil toe naar een toekomstbestendige zorgorganisatie, waarin cliënten de juiste ondersteuning krijgen en medewerkers met plezier werken. Bestuurders Angélique en Hanno vertellen hoe zij dit willen bereiken.

Waarom is verandering nodig?

Angélique Koevoets: "De wereld om ons heen verandert, en wij veranderen mee. Om ook in de toekomst te kunnen blijven doen waar ons hart ligt en waar we goed in zijn, is een andere organisatie van zorg nodig. Samenwerken is hierin het sleutelwoord. Onder de programmatische titel 'Samen meer mogelijk' gaan we hiermee de komende tijd, samen met medewerkers aan de slag. Zie je ergens het groene labeltje? Dan weet je dat het hierover gaat. Door meer en nog slimmer te gaan samenwerken, kunnen we goede zorg blijven bieden en een fijne werkomgeving behouden. Dit is in het belang van onze cliënten, medewerkers en de organisatie."

Wat gaat er concreet veranderen?

Hanno Brandsema: "We willen de zorg nog slimmer organiseren, zodat zowel

cliënten als medewerkers hier de voordelen van ervaren. Teams gaan meer samenwerken, zo zorgen we ervoor dat op de juiste momenten medewerkers met de juiste deskundigheid aanwezig zijn om de benodigde ondersteuning te kunnen bieden. Ook zetten we in op een betere werk-privébalans van medewerkers door andere manieren van roosteren. Ook zorgt het voor meer vaste gezichten bij cliënten en zo creëren we rust en structuur. Samen bouwen we hiermee aan een sterke zorgorganisatie die klaar is voor de toekomst."

Wat betekent dit voor medewerkers?

Angélique Koevoets: "Voor medewerkers betekent dit bijvoorbeeld dat je ook een deel van je tijd in een ander team kunt werken. Daarbij wordt rekening gehouden met de expertise van de betreffende medewerker. We begrijpen dat dit wennen kan zijn, waar nodig kan ook een manager die dicht bij het team staat, geraadpleegd worden. Daarnaast investeren we in scholing en coaching, zodat iedereen zich goed voorbereid en gesteund voelt."

De boodschap voor de organisatie

Angélique Koevoets: "Samenwerken is belangrijk voor iedereen: begeleiders, managers, artsen, therapeuten en

andere medewerkers. Ook het netwerk van de cliënt speelt een rol. We kijken hoe naasten kunnen bijdragen aan goede zorg, nu en in de toekomst. Het programma Samen meer mogelijk is onderdeel van een grotere beweging waarin we bouwen aan toekomstbestendige zorg, in een organisatie waar cliënten de optimale zorg krijgen en medewerkers met plezier hun werk doen. We vertrouwen erop dat wij dat kunnen, want wij zijn een grote organisatie met veel expertise."

Welke rol speelt technologie?

Hanno Brandsema: "Naast beter samenwerken, gebruiken we ook slimme oplossingen. Zorgtechnologie gaat ons een kans bieden om nog slimmer en efficiënter te werken, met minder administratieve lasten voor medewerkers en meer zelfstandigheid voor cliënten. Daarnaast verkennen we nieuwe zorgproducten die cliënten helpen om meer eigen regie te nemen. Op deze manier zorgen we samen voor een betere balans tussen werkplezier en de kwaliteit van zorg."

Programma Samen meer mogelijk

Brandsema: "Dit is geen verandering die van achter een bureau wordt bedacht. De inbreng van medewerkers is essentieel om de zorg van morgen

vorm te geven. Daarom luisteren we, leren we van ervaringen en begeleiden we dit proces zorgvuldig met het Programmteam van Samen meer mogelijk. Want alleen samen kunnen we echt het verschil maken."

Clements Radenborg, Marjolein Vermeer en Marieke Speet van het programmteam 'Samen meer mogelijk' lichten nader toe wat dit in de praktijk betekent.

Wat gaat er precies veranderen?

Marjolein Vermeer: "We willen de zorg op een manier organiseren die zowel cliënten als medewerkers meer stabiliteit biedt. Clusters van teams gaan nauwer samenwerken, zowel bij wonen als bij de dagbesteding/dagbehandeling. Dit betekent meer vaste gezichten voor cliënten en een hechtere samenwerking tussen collega's. Er komt een flexibeler rooster met een basisplanning voor begeleiders, een handige roosterapp en er wordt geroosterd met ondersteuning van een planner van het roosterbureau. Teams die nu nog werken met een eigen groepsroosteraar zullen dus ondersteund worden door een planner van het roosterbureau. Zo creëren we meer overzicht en balans, waardoor we werk en zorg beter kunnen organiseren."

Wat betekent dit voor medewerkers?

Marieke Speet: "Vanuit de ondersteuningsbehoefte van cliënten, de afstand tussen locaties en de deskundigheid van de medewerkers, kijken we hoe teams kunnen samenwerken in clusters. Een cluster bestaat uit meerdere groepen voor wonen en/of dagbesteding. Daar waar passend maken we samenwerkingsafspraken met de nachtzorg. We kijken binnen het cluster naar het

"Samenwerken is het sleutelwoord. Door slimmer samen te werken, blijven we goede zorg bieden en zorgen we voor een fijne werkomgeving." – Angélique Koevoets

dagritme van cliënten en zorgen ervoor dat er op de juiste momenten genoeg begeleiders zijn met de juiste deskundigheid. Dit lukt beter als begeleiders meer flexibel werken bijvoorbeeld: zij werken op een thuislocatie en ook enkele keren op andere groepen binnen het cluster. Het slimmer roosteren wordt ondersteund door een professioneel planner. Dit gebeurt samen met begeleiders die nu ook al meedenken over de planning. Zo kunnen we beter vooruitkijken, bijvoorbeeld bij het inplannen van scholing of het maken van het zomerrooster. Begeleiders houden inspraak en maken samen het rooster.

We investeren in scholing en coaching, zodat medewerkers goed voorbereid zijn op de veranderingen en zich gesteund voelen in hun werk. Daarnaast zetten we technologie in om administratieve taken te verminderen. Zo houden begeleiders meer tijd over voor waar het echt om draait: de zorg en aandacht voor cliënten."

Hoe pakken jullie dit aan?

Clements Radenborg: "Veranderingen worden stap voor stap doorgevoerd, met aandacht voor wat werkt en wat beter kan. Samen met de teams, zodat we continu leren en verbeteren. Op sommige plekken in de organisatie hebben we hiermee al ervaring opgedaan. Bijvoorbeeld door de expertise van begeleiders slimmer in te zetten en elkaar te helpen met het

uitdelen van medicatie. Of door samen de dag te starten en goede afspraken te maken als je in hetzelfde gebouw werkt. Ook is er al ervaring met een samenwerking tussen wonen en dagbesteding waarbij begeleiders elkaar ondersteunen op drukke momenten. We zien dat deze manier van samenwerken zorgt voor meer vaste gezichten voor cliënten en meer werkplezier voor medewerkers. Daarom willen we dit op meer plekken in de organisatie gaan doen. In het begin kan dit best spannend zijn; Cliënten van de andere groep zijn nieuw, de medewerkers uit het andere team minder bekend en het rooster is anders. We gaan dan ook stap voor stap met teams en individuele medewerkers in gesprek om te kijken wat zij nodig hebben om te gaan samenwerken binnen het cluster. Alle inzichten nemen we steeds mee in de verdere uitrol. Zo zorgen we ervoor dat de veranderingen goed aansluiten bij de praktijk en echt bijdragen aan betere zorg en een fijne werkomgeving."

Hoe kunnen medewerkers meedenken?

Marjolein Vermeer: "In het proces zijn er ook workshops waarin teams hun eigen manier van samenwerken ontwerpen. De feedback van medewerkers is hierbij ontzettend waardevol! We willen graag horen wat goed werkt en waar verbeteringen mogelijk zijn. Daarom nodigen we iedereen uit om ervaringen en ideeën te delen.

“De Wereld van Gré: Van een Leven met de Nonnen tot Knuffelen met een Robotkatje”

Gré Revers is 95 jaar en woont in oktober 80 jaar bij Ipse de Bruggen. Tegenwoordig op het Ursulaplein 10-12 in Nieuwveen. Toen ze als jong meisje met de zusters meekwam om bij Ipse de Bruggen te komen wonen werd ze omschreven als een aangenaam, druk pratend kind dat veel herhaalde wat de zuster zei. Ondanks haar hoge leeftijd is daar nog niet zoveel aan veranderd. Samen met haar begeleider Saskia en haar nicht Gerda, waarmee Gré regelmatig leuke dingen doet, halen we herinneringen op.

Gré zit al klaar en lijkt een kritische houding te hebben ten aanzien van het interview. De sfeer verandert als ze het pak koekjes ziet dat ik bij me heb van bakkerij ‘Koekje van eigen deeg’ op het landgoed. Want koekjes vindt ze heerlijk. “Als ik koekjes eet neem ik er altijd drie”, vertelt Gré.

Ze kijkt nu helder voor zich uit en wacht op de eerste vraag. Waar ze oorspronkelijk vandaan komt? Gré zegt: “Ik ben een Limmense Gortzak”. Saskia, haar begeleider, voegt hier lachend aan toe dat ze daarmee bedoelt dat ze uit Limmen komt. Vervolgens weet Gré exact alle adressen op te noemen waar ze ooit heeft gewoond. Ook noemt ze de namen van haar ouders en zegt met een glimlach: “Geertje en Klaas, mooi weer met de paas!” Over haar beginperiode op landgoed Ursula wil Gré niet veel vertellen.

Behalve dat ze veel gewerkt heeft, vooral in de keuken. In de broodkeuken moest ze bestelde broodbestellingen klaarmaken en in bakken klaarzetten om opgehaald te worden. Ze werkte er samen met Stien, zij legde het brood, de boter en het beleg klaar en Gré verzorgde de rest. Ook geeft ze aan dat ze in de grote keuken heeft gewerkt, waar ze maaltijden opschepte. Dat vond ze verantwoordelijk werk. “Je moet wel zeker weten dat je de goede dingen geeft, zegt Gré.”

Meisjes mogen niet zwemmen

In de linnenkamer heeft ze een tijd ‘schoongoed gevouwen’, zoals ze het zelf noemt. Ze wist precies waar de spullen heen moesten want alle namen stonden erin genaaid. Voor de zondag verzorgde ze de setjes met nette zondagskleding. Daar waren ook nette rokjes bij. Gré geeft afkeurend aan dat de rokjes aan moesten voor speciale

“Ik ben een Limmense Gortzak”

gelegenheden. Dat heeft zij nooit gewild. Wel had ze ooit graag willen zwemmen, maar dat werd door haar vader ten strengste verboden. Gré: “Hij zei altijd dat meisjes niet mogen zwemmen. Dat was omdat we niet in een zwempak mochten lopen, want dat was boven de knie.” Ze vindt dit nog steeds oneerlijk.

Erelid en een kruisje

De verjaardagen van Gré zijn altijd uitgebreid gevierd, maar de meest recente verjaardag was wel heel speciaal. Saskia vertelt: ‘We zijn eerst met haar gaan lunchen. Daarna zijn we naar de Kapel op het landgoed gegaan, daar werd ze enorm verrast. Omdat ze zo

Feest voor Gré →

“Een klein borreltje iedere dag. En niet te veel douchen. Daar slijt je van.”

trouw elke week komt is ze benoemd tot erelid, en heeft ze een kruisje en een ketting ontvangen.”

80 jaar bij Ipse de Bruggen

Saskia wendt zich tot Gré en vraagt: “We gaan je komende verjaardag ook uitgebreid vieren, toch? En we vieren straks ook dat je 80 jaar bij Ipse de Bruggen bent.” Ze voegt toe dat voor die gelegenheid ook haar vriend Herman uitgenodigd zal worden. Gré geeft aan dat ze een beetje verking heeft met Herman. Ze wijst trots op de foto’s waar ze samen op staan. “Hij komt iedere 14

dagen een kopje koffie drinken met mij. Met een koekje erbij natuurlijk, of beter nog: drie koekjes. Voor één kom ik mijn bed niet uit, want één koekje is geen koekje. Met drie is het pas compleet.”

Tip van Gré

Ze heeft wel een tip om gezond oud te worden: “Een klein borreltje iedere dag. En niet te veel douchen. Daar slijt je van.” Nu Gré niet meer hoeft te werken en het maken van uitstapjes moeilijker wordt vult ze haar dagen graag met het drinken van een kopje koffie en ‘even lekker kwekken’ met medebewoners.

Naast dat ze ook veel slaapt vindt ze het heerlijk om samen met haar nicht door het fotoboek te bladeren met daarin de historie van landgoed Ursula. Dat is voor haar een feest van herkenning.

Nog één grote wens

Gré zou heel graag nog eens op bezoek gaan bij haar zus, die is 100 jaar oud en woont nog zelfstandig. Ze praat veel over haar. Gerda (nichtje van Gré) zegt: “Dat is mijn moeder, en nog de enige zus die ze heeft. We gunnen het hun allebei van harte. Maar het is een hele organisatie, en ze moeten beiden een goede dag hebben, dat weet je pas op het laatste moment. Maar natuurlijk gaan we dit proberen te realiseren.”

Van vrachtwagenmonteur naar begeleider in de zorg

Van sleutelen aan vrachtwagens naar zorgen voor mensen met een beperking. Ton maakte 15 jaar geleden een carrièreswitch die zijn leven compleet veranderde. In dit interview vertelt hij hoe hij zijn passie voor de zorg ontdekte, welke uitdagingen hij tegenkwam, en waarom dit werk zijn droombaan is.

Een onverwachte wending in de carrière

"Ik ben op mijn 13e, meteen na de middelbare school, aan het werk gegaan," vertelt Ton. "We hadden het thuis niet breed, dus iedereen droeg zijn steentje bij. Op mijn 15e begon ik in de vrachtwagenbranche, waar ik 20 jaar als monteur langs de weg werkte. Het was soms zwaar: ik had nachtdiensten en werkweken van 70 tot 80 uur. Toch vond ik het nooit vervelend."

Na zijn scheiding, 15 jaar geleden, kwam er een omslagpunt. "Ik had altijd al interesse in mensen met een verstandelijke en/of meervoudige beperking. Mijn ex-vrouw werkte in de zorg, dus ik kende het werk al een beetje. Toen ben ik naar een open dag van Ipse de Bruggen gegaan en zag ik wat ik eigenlijk altijd al wilde. De manier waarop mensen hier naar het leven kijken en met elkaar omgaan, sprak me enorm aan."

Veranderingen in werkcultuur

De overstap naar de zorg bracht een frisse werkcultuur met zich mee. "Mijn eerste contact met collega's was een mooi moment. Er was oprechte interesse in mij, en ze vroegen me zelfs

"Cliënten zien je door de buitenkant heen en confronteren je direct."

om advies. Dat was heel anders dan ik gewend was. De samenwerking hier is gebaseerd op respect. Als je een fout maakt, zeggen ze: 'Joh, dat kan gebeuren'. Dat zorgt er ook voor dat ik me verbonden met hen voel. Het voelde als een warm bad met mensen die hetzelfde dachten als ik."

Ton vervolgt: "Ik ga ook echt wel eens met tegenzin naar mijn werk, maar als ik de koppies van de bewoners zie ben ik dat meteen kwijt. Het voelt hier niet als werken voor mij. Dit is hun thuis, en ik kom op bezoek. Daarom vind ik dat het hier huiselijk moet zijn, net zoals thuis in een gezin."

"Op de open dag zag ik wat ik eigenlijk altijd al wilde."

Zelfredzaamheid is een belangrijk thema voor Ton. "Ik ben niet van het pamperen. Cliënten leren juist door ingen zelf te doen. Het lijkt klein, maar het is geweldig als iemand die voorheen nooit in de keuken kwam ineens zelf zijn boterham smeert. Dat draagt bij aan hun zelfvertrouwen en levensgeluk."

Leren van cliënten

"Ik heb veel geleerd van de cliënten met wie ik werk. Ze spiegelen je gedrag en zien je door de buitenkant heen. Hun hart ligt op hun tong, en ze confronteren je direct. Een paar jaar geleden liep ik tegen een depressie aan. Cliënten hadden al eerder door dat er iets mis was. Ze vroegen: 'Waarom ben je de hele tijd zo boos?' Daar deed ik toen niets mee. Nu luister ik veel beter naar wat ze zeggen. Ik heb geleerd signalen te herkennen bij mezelf, maar ook bij de cliënten. Bijvoorbeeld aan kleine trekjes in iemands houding of gezicht. Ik kan dingen nu beter loslaten, en ik blijf geduldiger te zijn dan ik ooit had gedacht."

Hoogtepunten en uitdagingen

"Wat ik zo leuk vind aan dit werk is dat ik soms stuk kan gaan van het lachen. Bijvoorbeeld als een cliënt die normaal stil is, ineens een rake opmerking maakt. Dat soort onverwachte humor maakt mijn dag."

Ton geniet ook van de ochtenden.

"Het wakker maken van cliënten met een kopje koffie of thee herinnert me aan vroeger, met mijn eigen jongens. Die kleine momenten van samen zijn geven een geweldige start van de dag."

Het werk kent ook uitdagingen.

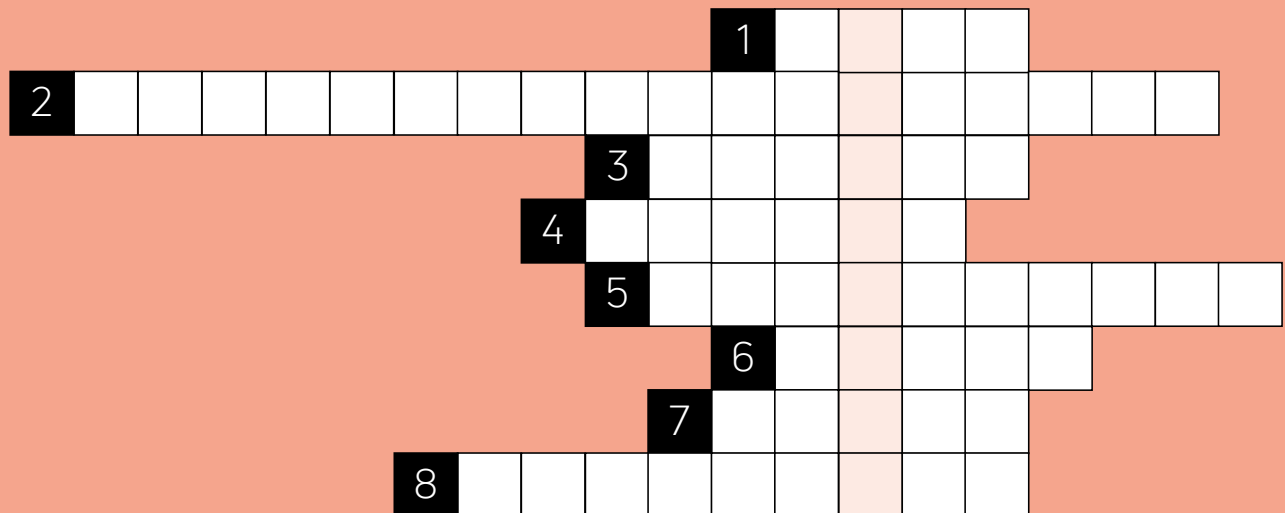
"Op deze locatie (Oude Rijnlaan 17 -19) hebben cliënten een matige tot ernstige verstandelijke beperking. Er zijn vaak moeilijke situaties, maar wij komen er altijd uit. Denk aan de afbouw van fixatie. Als je ziet waar wij vandaan komen en hoe ver wij nu zijn: van dagelijks minimaal twee fixaties naar misschien twee per maand. Uiteraard gaat het niet altijd goed, zeker in drukke tijden, zoals de feestdagen. Dat is een moeilijke tijd voor sommige cliënten. Je ziet soms de wanhoop in hun ogen, en dan is het lastig om te helpen. Medicatie is niet altijd een optie, omdat ze niet goed kunnen aangeven wat ze voelen."

"Ik blijf geduldiger te zijn dan ik ooit had gedacht"

Toekomst en dromen

"Dit is echt mijn droombaan," besluit Ton. "Ik ging flink in salaris achteruit toen ik deze overstap maakte, maar het was het helemaal waard. Ik draag bij aan het comfort en levensgeluk van mensen met een beperking, en dat voelt heel waardevol."

Puzzel

Vul de Fillippine puzzel in en maak kans op het winnen van een Dopper!

Dus waar wacht je nog op? Pak je favoriete pen en begin met het oplossen van de puzzel.

Vragen

1. Wat is de naam van de Ouder Vereniging in Nieuwveen? (Afkorting).
2. Wat was het beroep van Ton Hensen voordat hij begeleider in de zorg werd?
3. Wat is belangrijk nadat iemand een behandeling heeft gehad met EMDR?
4. Waar woont Shun? (P32)
5. Wat is uitbundig gevierd met Gré Revers?
6. Waar wordt de gezamenlijke maaltijd genuttigd bij het Bagijnhof in Brielle?
7. Waar werkt Eva met zoveel plezier als vrijwilliger?
8. Wat is één van de dingen die we anders gaan doen met Samen meer mogelijk?

Win een Dopper

Heb je alle antwoorden kunnen vinden? Dan maak je kans op één van de tien duurzame en handige waterflessen. Niet alleen draag je bij aan een beter milieu door te kiezen voor een herbruikbare fles, maar je kunt ook nog eens stijlvol hydrateren. Stuur het antwoord vóór 1 juli **door het formulier onder de knop in te vullen**. Wie weet ben jij straks de winnaar van een gloednieuwe Dopper waterfles!

Stuur het antwoord door →

“Niemand mocht in de buurt komen, maar ik mocht met haar praten”

Yasmin maakt kennis met de koningin

Tweeënhalve dag per week werkt Yasmin (23) op het Servicekantoor van Ipse de Bruggen in Zoetermeer. Daar werkt ze in het serviceteam en in het restaurant.

Een poosje geleden was daar een heel bijzondere gast: koningin Máxima kwam op werkbezoek! Eerst had ze een vergadering in een aparte kamer, maar daarna mocht Yasmin haar een cadeautje aanbieden en met haar praten.

Yasmin: “Ze was echt heel lief en aardig. En ze heeft me een hand gegeven! Ik mocht vertellen over mijn werk, wat ik hier doe en hoe vaak ik hier ben. Ze stelde allemaal vragen en ze luisterde heel goed.” Daarna heeft Yasmin haar ook iets te drinken aangeboden: “ze wilde geen thee

of koffie, maar graag een glaasje water.”

Het cadeautje dat Yasmin mocht geven was een Romeins potje, handgemaakt door een cliënt van Ipse de Bruggen. Máxima kwam namelijk praten over pensioenen: potjes dus! Yasmin vertelt stralend verder: “Er waren heel veel mensen. Allemaal mannen van de beveiliging en een cameraploeg van het televisieprogramma Blauw Bloed en een paar fotografen. Het was heel druk en niemand mocht in de buurt komen. Maar ik mocht als enige met haar praten!”

Inmiddels heeft Yasmin haar handen toch maar weer gewassen na de handdruk van Máxima, maar de herinnering zal ze nooit vergeten. Het was geweldig!

'Shun hoort er helemaal bij!'

Eén ochtend in de week werkt Shun Verzaal (25) bij Blue Bricks. Dit is een bedrijf in IT-consultancy in Alphen aan den Rijn. Shun vertelt: "Ik doe van alles! Ik doe de koffie-ronde, ik bereid de lunch voor, ruim de vaatwasser in en uit, maar soms maken we ook een stuk van het terras schoon of ik voer de kippen."

Franslis van Blue Bricks vult aan: "We vinden het altijd fijn als Shun er is. Het valt echt iedereen op hoe schoon en georganiseerd alles dan is. Hij krijgt heel veel complimentjes! Shun hoort er helemaal bij, hij is echt een Bricker."

Shun zit erbij te stralen als ze over hem praat. "Ik vind het hier gewoon heel gezellig. De mensen kennen me en ze maken allemaal een praatje. Ze vragen hoe mijn weekend was of we maken grapjes over voetbal."

Franslis heeft Shun ook zien opbloeien binnen Blue Bricks. Hij kwam vrij verlegen binnen, maar tegenwoordig

durft hij heel goed zijn grenzen aan te geven, zijn eigen tijd in te delen en weerwoord te geven, als dat eens nodig is. "Ik kan hem echt volledig loslaten. Ik vertrouw erop dat hij aan de bel trekt als dat nodig is en hij gaat volledig zijn eigen gang."

Ook Marije en Xhemajl, beide begeleider van Shun bij Ampère waar hij woont, zijn bij het gesprek aanwezig. Zij zijn al net zo enthousiast over de samenwerking. "Het is zo fijn als een bedrijf iemand met een beperking de mogelijkheid geeft om mee te draaien. Op deze manier hoort Shun erbij in de maatschappij en dat doet hem zichtbaar goed."

Blue Bricks zou best willen dat Shun meer keren per week bij hen komt werken, maar dan laat Shun meteen zien wat hij geleerd heeft: "Nee hoor, ik vind het heel erg leuk maar ik vind mijn andere werk ook heel leuk en anders wordt het teveel!"

De Centrale Cliëntenraad voor Cliënten:

Samen werken aan invloed en inspraak

Op vrijdag 26 april 2024 ondertekenden de voorzitters van de centrale cliëntenraad cliënten (CCRC), centrale cliëntenraad verwanten (CCRV) en de raad van bestuur (RvB) een document waarmee de inspraak en het advies van de CCRC formeel geregeld is. Een belangrijke dag in de ontwikkeling van de cliëntenmedezeggenschap binnen Ipse de Bruggen. Hoe is het nu, een jaar later met de CCRC? Jolanda Schutter en Sipporah Jhagroe, coaches cliëntenmedezeggenschap praten ons bij, en CCRC lid Joris-Jan Hoogduin deelt zijn persoonlijke ervaring.

Jolanda Schutter

Sipporah Jhagroe

Jolanda Schutter en Sipporah Jhagroe vertellen enthousiast: “Deze ondertekening was een grote stap vooruit in de Cliëntenmedezeggenschap. We werken nu officieel samen met de CCRV, daarin hebben we een bevoegdheidsverdeling en behandelen we samen bepaalde thema’s. Verder hebben we afgesproken dat de CCRC zich vooral bezighoudt met onderwerpen die van directe invloed zijn op de leefomgeving van de cliënten en dat de CCRV vooral onderwerpen met betrekking tot algemene beleidsontwikkeling voor haar rekening neemt. Vanuit deze onderwerpen hebben wij elk onze eigen vergaderingen. Twee keer per jaar organiseren we een samenwerkdag. De raad van bestuur sluit tweemaal per jaar aan bij de vergadering, en de raad van toezicht éénmaal. Dit moment symboliseert hoe ver we zijn gekomen. Het toont aan dat de stem van cliënten telt en dat zij een belangrijke bijdrage leveren aan Ipse de Bruggen. Daar zijn we heel trots op.”

Van een idee naar een formele raad

De basis voor de CCRC werd in 2017 gelegd. “Een kleine groep cliënten gaf aan dat ze graag mee wilden denken in wat er bedacht en gedaan werd bij Ipse de Bruggen,” vertelt Jolanda. “Het idee ontstond om cliënten in een aparte vergadering mee te laten praten. Al snel sloten meerdere cliënten zich aan. Op 11 mei 2017 vond de eerste vergadering plaats. Na zeven jaar is er een

Jolanda Schutter:

“Medezeggenschap moet vanzelfsprekend zijn. We moeten ons altijd afvragen: hebben we dit met cliënten besproken?”

formele status gegeven aan deze cliëntenvergaderingen, hierdoor kan de samenwerking met de verwanten (CCRV) worden versterkt. Op dit moment bestaat de CCRC uit zes leden.

Begeleiding en training van de leden

Sipporah: "We bieden cliënten die interesse hebben in een lidmaatschap aan de raad de mogelijkheid om één of meer vergaderingen bij te wonen. Zo kunnen ze zien wat het werk in de raad inhoudt. Vervolgens bespreken we wat zij nodig hebben aan begeleiding. Hoewel er nog geen vaste training of opstartprogramma is, vinden we het belangrijk dat leden zich goed voorbereid voelen."

Tijdens de vergaderingen worden de leden intensief begeleid door de coaches. Cliënten leren hoe ze effectief kunnen vergaderen en hoe ze onderwerpen kunnen bespreken. Bovendien worden er regelmatig workshops-georganiseerd om vaardigheden te ontwikkelen, zoals een training in voorzitterschap of een workshop ontdekken van je kwaliteiten en talenten, en hoe je die in kunt zetten bij de raad. Er zijn altijd een paar CCRV leden bij de vergadering aanwezig. Daarnaast worden er gasten uitgenodigd om onderwerpen nader te belichten.

Groene en rode kaarten bij de vergadering

Om alle leden de kans te geven hun mening te geven, worden vergaderingen creatief ingericht. Zo deelt de voorzitter aan het begin van elke vergadering groene en rode kaarten uit. "Als een cliënt het lastig vindt om iets te zeggen, kan hij/zij de kaarten gebruiken. Groen betekent dat je blij bent of iets wilt delen, rood dat je ergens niet tevreden

Jolanda Schutter:

"Cliënten in de raad maken echt het verschil doordat ze de stem zijn van de achterban."

over bent of aan het woord wilt komen," legt Jolanda uit. De coaches en de voorzitter zorgen ervoor dat iedereen aan bod komt en dat de vergadering voor iedereen prettig en duidelijk verloopt.

Samenwerking en afbakening van rollen

Naast de samenwerking met de CCRV is er ook een samenwerking met het Team ervaringsdeskundigen, dat ook bestaat uit cliënten met coaching.

Luisteren, verbinden en opkomen voor anderen Joris-Jan Hoogduin (40 jaar)

Joris-Jan: "Ik ben sinds anderhalf jaar lid van de Centrale Cliëntenraad Cliënten (CCRC). Naast mijn werk voor de CCRC ben ik actief in de Lokale Cliëntenraad (LCR) en werk ik in een verzorgingstehuis in Vlaardingen. Daar help ik ouderen, ik ga met ze naar buiten met de rolstoel en ik verzorg koffie en thee. Ik zet me graag in voor anderen."

Lid zijn van de CCRC geeft mij de kans om op te komen voor cliënten die dat zelf niet kunnen. En ik kan inspraak hebben in belangrijke besluiten. Als cliëntenraad werken we samen met de Centrale Cliëntenraad Verwanten en hebben we overleg met de directie en de raad van bestuur. Daardoor hoor ik soms dingen eerder dan anderen. Via de verwanten krijg ik ook informatie die ik anders niet zou weten. Dat maakt het interessant.

Binnen de CCRC heb ik vooral een ondersteunende rol. Ik beheer de mailbox en zorg ervoor dat berichten bij de juiste mensen terechtkomen. Soms help ik ook met technische dingen, zoals het aansluiten van een computer.

Het leukste vind ik de afwisseling van de onderwerpen en de mensen die ik ontmoet. Twee keer in het jaar heeft de CCR een samenwerkdag. De cliënten en verwanten praten dan samen over onderwerpen of opdrachten. Laatst deden we een opdracht waarbij we een puzzel van zelfgemaakte schilderijtjes samen tot één geheel moesten maken. Dat zorgde voor een mooie verbinding.

Van links naar rechts
 Voor: Saskia Oudshoorn, Amir El Mahdy (voorzitter), Joris-Jan Hoogduin
 Achter: Eva Manintveld (Voorzitter), Cees van Rootsele en Bjorn Kooyman

Jolanda: “Er is een duidelijke rolverdeling. De raad denkt mee over nieuwe initiatieven, geeft advies over de impact die ze kunnen hebben op hun achterban en over hoe cliënten betrokken kunnen worden. De ervaringsdeskundigen toetsen vervolgens hoe plannen in de praktijk werken en kijken mee of de communicatie over de plannen begrijpelijk is.”

De samenwerking brengt soms overlap met zich mee. Sommige cliënten zijn zowel lid van het team ervaringsdeskundigen als lid van de raad. Jolanda benadrukt het belang van deze dynamiek: “Het helpt de cliënten om onderwerpen vanuit meerdere perspectieven te benaderen.”

Joris-Jan:

“Dit geeft mij de kans om op te komen voor cliënten die dat zelf niet kunnen.”

Onderwerpen die cliënten direct raken

De raad buigt zich over diverse onderwerpen die cliënten direct raken. Denk aan voeding, taxivervoer, stembiljetten, veiligheid op terreinen en het verstrekken beleid. Ook adviseert de raad over de jaarverantwoording en complexe zorg. “Cliënten signaleren bijvoorbeeld dat er te hard gereden wordt op terreinen van IdB locaties. Per locatie vindt er soms een actie plaats. Hun input over onveilige

situaties zoals te hard rijden kunnen meehelpen concrete verbeteringen te realiseren.” Aldus Jolanda.

Daarnaast denkt de raad mee over de aanschaf van innovatieve hulpmiddelen, zoals zorgrobots. “Cliënten praten en denken mee waar een robot aan moet voldoen en welk model het meest geschikt is,” zegt Jolanda. Dit soort betrokkenheid zorgt ervoor dat beslissingen aansluiten bij de behoeften van cliënten.

Directeur Karin Klaassen sluit aan bij de vergadering

“Onlangs heeft de afdeling recruitment aan de mail naar vacaturehouders toegevoegd dat bij de selectie en benoeming van een leidinggevende van zorgverleners de cliëntenraad om advies moet worden gevraagd. Dat zijn mooie successen”, geeft Jolanda aan.

Vergroten van invloed en zichtbaarheid

Hoewel de CCRC veel bereikt heeft, is er nog ruimte voor groei. Sipporah: “We willen dat cliënten vaker aan de voorkant van beslissingen worden betrokken. Te vaak krijgen ze pas een stem als een project al in gang is gezet. Ze kunnen dan nog wel ongevraagd advies geven, maar de kans dat de plannen omgegooid worden is dan natuurlijk klein. Een ander aandachtspunt is de zichtbaarheid van de raad.

Niet alle cliënten weten dat hun stem door de CCRC vertegenwoordigd wordt en dat hun stem ertoe doet. We willen ook de samenwerking met andere afdelingen intensiveren. Zoals bijvoorbeeld met de COR (de Centrale Ondernemingsraad) en de zorgkantoren. Verder staat de uitbreiding van het aantal leden, waaronder ambulante cliënten, hoog op de agenda. Dus nieuwe leden zijn welkom!”

De toekomst van de CCRC

De CCRC blijft zich ontwikkelen. Jolanda: “Ons doel is om medezeggenschap vanzelfsprekend te maken. Dat cliënten standaard worden betrokken bij besluiten en dat de organisatie zich steeds afvraagt: hebben we dit met cliënten besproken?”

De CCRC is een levend bewijs van de kracht van cliëntenparticipatie. Dankzij hun eigen ervaringen en inzichten maken zij het verschil, voor zichzelf, voor hun achterban en voor de hele organisatie.

Meer informatie of lid worden?

De CCRC is altijd op zoek naar nieuwe leden! Ken jij een cliënt die het leuk lijkt om mee te denken in de Centrale Cliëntenraad Clienten? Of heb je een vraag? Neem contact met ons op ccrc@ipsedebruggen.nl.

Meer informatie of lid worden →

“We geven Boris met een gerust hart uit handen”

Een warme plek voor Boris

In een vrolijk gekleurd kamertje bij dagbestedingslocatie de Papegaai in Nieuwveen, zitten Boris, zijn ouders en zijn zus heerlijk in het winterzonnetje. Klaar voor een mooi gesprek over de impact van een kind met een meervoudige beperking op hun gezin, en over Ipse de Bruggen. Dennis Vorster, vader van Boris vertelt: “Toen Boris bijna 18 werd moesten we op zoek naar een nieuwe locatie voor dagbesteding. We hebben op diverse plekken gekeken, maar landgoed Ursula van Ipse de Bruggen sprong er absoluut bovenuit.”

Boris is met een meervoudige beperking geboren en functioneert op het niveau van een kind van ongeveer 9 maanden. Hij is volledig afhankelijk van zorg. Hij woont om en om bij zijn vader en moeder. Door de week is hij overdag bij de Papegaai op Landgoed Ursula. Daarnaast logeert hij ook af en toe een weekend bij Ipse de Bruggen, waar hij een logeerkamer deelt met een andere cliënt.

Dennis: “De begeleiders zorgen zo goed voor Boris. Je kunt echt merken dat ze hun werk met liefde en plezier doen.

Boris heeft het hier erg goed. Boris houdt van buiten zijn en gaat graag mee voor een ritje op de huifkar. Hij speelt ook graag met zijn trapveer, geniet van muziek en vindt het heerlijk om te ontspannen in de prachtige snoezelruimte. Hij is meestal erg vrolijk en vindt alles gezellig.”

Tijdens het gesprek speelt Boris ook met zijn trapveer en maakt hij vrolijke geluiden. Hij geniet zichtbaar van het feit dat zijn ouders en zus gezellig bij hem zitten. Zijn zus Sam: “Dit is zo’n fijne plek, alles is er! Het is echt een dorp op zich, met de uitstraling van een vakantiepark.”

Dankzij de dagbesteding is de zorg voor Boris goed te combineren met hun baan en andere bezigheden. De moeder van Boris, Danielle, zegt: “Het is zo fijn dat we zo’n warme plek voor Boris hebben gevonden. En dat hij het zo naar zijn zin heeft. Wij geven hem met een gerust hart uit handen aan de lieve medewerkers van de Papegaai en van de logeerkamer op Ursulaplein 9.”

Acties voor cliënten

Stralende cliënten op Manege de Tijd dankzij nieuwe paddocks

Wat zijn de cliënten van manege de Tijd blij met de nieuwe paddocks! Dit zijn omheinde gebieden rond de paardenstallen. Dankzij deze vernieuwing kunnen ze weer veilig hun favoriete activiteiten doen: de paarden verzorgen en de paddocks schoonmaken.

In 2009 zijn de paddocks aangelegd, deze waren dringend aan vervanging toe. "In de afgelopen jaren zijn ze zo verzakt dat ze iedere winter volliepen met water. Het leek wel een badkuip", zegt begeleidster Dianne Bos-van Eekelen. "Het was niet meer verantwoord om de cliënten hier te laten werken. Ze zagen niet meer waar ze liepen."

Sinds de verbouwing zijn de cliënten dolblij dat ze weer kunnen werken. Bijvoorbeeld cliënt Ravien. Omdat hij minder goed kan lopen, mocht hij tijdens de verbouwing de paarden niet verzorgen voor zijn eigen veiligheid. "Hij was verdrietig toen hij niet meer voor de paarden kon zorgen," vertelt Dianne. "Maar nu hij zijn favoriete activiteit weer mag doen, straalt hij van trots wanneer hij op de manege is. Het verzorgen van de paarden en het onderhoud van de paddocks betekent zoveel voor de cliënten. Het brengt hen rust en een gevoel van voldoening. De paarden en de cliënten zijn zo aan elkaar gewend; ze horen echt bij elkaar."

Weekend weg met Pluto

In september kon Huis Pluto met 9 cliënten een weekend weg naar Limburg. Dit werd mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van Stichting SFO. De cliënten hebben echt een unieke ervaring gehad. Ze hebben samen op kamers geslapen waar ze onwijnse lol met elkaar hebben

gehad. Er zijn verschillende activiteiten gedaan zoals; discozwemmen, bos spellen, naar het zwemparadijs en bootje varen. De jongeren hebben een onvergetelijk weekend gehad en met elkaar herinneringen gemaakt die ze voor altijd met zich meedragen.

Nieuwe Moef-pakken brengen extra beweegplezier bij Ipse de Bruggen!

In november heeft Samen Fit vier gloednieuwe Moef-pakken aangeschaft, mogelijk gemaakt door de Vrienden van Ipse de Bruggen en Stichting SFO. Dankzij onze vrolijke mascotte wordt bewegen nóg leuker voor de cliënten van Ipse de Bruggen! De Moef-pakken worden op verschillende locaties ingezet om mensen te stimuleren actief te blijven. Beweging is niet alleen goed voor de fysieke gezondheid, maar draagt ook bij aan mentaal welzijn. Met Moef wordt bewegen een feestje! Met veel enthousiasme kijken we uit naar alle sportieve momenten die deze nieuwe aanwinsten gaan brengen.

Stichting Vrienden van Ipse de Bruggen

De Stichting Vrienden van Ipse de Bruggen heeft diverse wensen van onze zorglocaties in vervulling gebracht:

- Inrichting van een snoezelruimte op Zwanenburg 2 -4 in Nootdorp
- Ursulafeestdag in Nieuwveen
- Het opknappen van de tuin van Nieuwe Plantage 17 in Delft
- 4 bakfietsen voor dagbesteding Vinkenpad in Nootdorp

Wil je meer weten over de Stichting Vrienden van Ipse de Bruggen? Kijk dan op:
www.vriendenvanipsedebruggen.nl

“Niemand vraagt hier: ‘Wat ben jij?’ Dat doet er namelijk helemaal niet toe.”

Amber is 22 jaar. Ze woont zelfstandig op de Kloosterkade in Delft. Dat vindt ze heerlijk, want het is een rustige wijk. Ze houdt namelijk niet van te veel prikkels. Ze werkt bij de kringloopwinkel “De Springplank” in Zoetermeer. In haar vrije tijd houdt ze zich actief bezig met de LHBTIQA+ gemeenschap.

Amber: “Ik vind het belangrijk om iets te betekenen voor de LHBTIQA+ gemeenschap, omdat iedereen zichzelf moet kunnen zijn. Er mag best wat meer aandacht voor dit onderwerp komen. Mensen hebben vaak al een oordeel als je een beperking hebt, en dat wordt alleen maar erger als je daarnaast ook nog een andere geaardheid hebt. Daarom ben ik blij dat er een plek is waar iedereen zichzelf kan zijn, vrijuit kan praten over gevoelens, gedachten en twijfels, en waar niets te gek is.”

Daarom doe ik dit

“Ik ben lid van een werkgroep die ongeveer vier keer per jaar een ontmoetingsavond organiseert voor de LHBTIQA+ gemeenschap. In de werkgroep zitten zes cliënten die zelf bij de doelgroep horen, samen met een begeleider. De leden zijn óf al uit de kast gekomen, óf ze zijn daar nog mee bezig.”

Ontmoetingsavonden

“Voor elke ontmoetingsavond hebben we eerst een overleg. Daar bespreken we wat er die avond gaat gebeuren, welke onderwerpen we behandelen, en of we een gast willen uitnodigen. Op de avond zelf help ik alles klaarzetten en ben ik gastvrouw. Ik zorg dat iedereen zich welkom voelt en de weg weet. Mensen die voor het eerst komen, vinden het vaak spannend. Daarom mag je altijd iemand meenemen die je vertrouwt. Het is helemaal niet erg als je even moet huilen of het lastig vindt. Je bent nooit alleen.”

Zelfvertrouwen

“Door dit werk heb ik zelf veel meer zelfvertrouwen gekregen. Vroeger was dat anders. Als ik programma’s op de televisie zag over haat tegen LHBTIQA+ mensen, vroeg ik me af of ik mijn geaardheid wel kon vertellen. Nu denk ik: “Als je het niet accepteert? Jammer dan!”

“Ik ben blij dat ik nu anderen kan helpen, net zoals ik zelf

geholpen ben. Het mooiste aan dit werk is de diversiteit van de mensen die je ontmoet. En niemand vraagt hier: “Wat ben jij?” Dat doet er namelijk helemaal niet toe.”

Trots

“Ik ben trots op mezelf, maar vooral op de mensen die ik zie groeien tijdens de bijeenkomsten. En ik ben blij dat ik nu alweer mijn tweede interview mag doen. Zo kan ik nóg meer aandacht vragen voor dit belangrijke onderwerp!”

Ontdek Atelier Verfstreken Waar creativiteit en passie samenkomen!

**Stap binnen bij Atelier Verfstreken, een kleurrijke galerie/
cadeauwinkel in het hart van Alphen aan den Rijn. Onze kunstenaars maken met liefde en toewijding de mooiste kunstwerken, variërend van kleurrijke schilderijen tot unieke cadeauartikelen. Elk stuk vertelt een eigen verhaal, rechtstreeks uit het hart van de maker.**

Een uniek cadeau

Ben je op zoek naar een bijzonder cadeau, een kunstwerk dat jouw interieur compleet maakt, of gewoon een moment van inspiratie? Bij Atelier Verfstreken vind je het allemaal.

- Ontdek originele kunstwerken die je nergens anders vindt.
- Verken onze cadeauwinkel met een vrolijke selectie van kunstkaarten, babyartikelen, leuke woonaccessoires en nog veel meer handgemaakte creaties.
- Laat kunst op maat maken die perfect bij jouw smaak en stijl past.
- Geniet van een warme en inspirerende sfeer terwijl je de verhalen achter de kunst ontdekt.
- We organiseren regelmatig exposities om de creativiteit van onze kunstenaars in de schijnwerpers te zetten.

Kunstuitleen

Wist je dat onze schilderijen ook te huur zijn? (€6 per maand, minimaal 6 maanden). Bekijk ze alvast online (klik op de button), of kom

langs in onze winkel. De warme ontvangst van de kunstenaars maken het bezoek vast meer dan waard.

Dagbesteding

Ken jij iemand die zijn of haar creatieve talent wil ontdekken of ontwikkelen? Of ben jij op zoek naar een plek waar jouw passie voor kunst tot bloei kan komen? Neem contact met ons op via verfstreken@ipsedebruggen.nl, bezoek onze website, of kom bij ons langs. De cliënten, samen met begeleiders Naomi, Silvia en Wendy laten je graag zien wat hier allemaal mogelijk is. Voor de gelegenheid ontvang je bij je bezoek een unieke sleutel-hanger als aandenken. Tot snel!

Atelier Verfstreken

Van Boetzelaerstraat 9A
2406 BC Alphen aan den Rijn

*Onze winkel is elke dag geopend van
09:00 uur tot 16:00 uur en op zaterdag van
10:00 uur tot 16:00 uur. Zondag gesloten.*

Bekijk de website →